

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 4. februar 2009 (23.02)
(OR. en)**

6030/09

**Medinstitucionalna zadeva:
2008/0154 (COD)**

LIMITE

**ENV 63
CODEC 121**

DOPIS

Pošiljatelj: generalni sekretariat

Prejemnik: delegacije

Št. predl. Kom.: 12108/08 ENV 485 CODEC 1008 - COM(2008) 402 konč.

Zadeva: Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS)

Delegacije prejmejo v prilogi k temu dopisu revidirani osnutek zadevnega predloga, ki ga je pripravilo predsedstvo po seji Delovne skupine za okolje 20. januarja 2009. To besedilo bo podlaga za razprave 10. februarja 2009.

Spremembe so podčrtane. Črtana mesta so označena z [...].

Predlog

UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo
(EMAS)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije¹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij³,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe⁴,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 2 Pogodbe določa, da mora med naloge Skupnosti spadati tudi spodbujanje trajnostne rasti v celotni Skupnosti.

¹ UL C , , str. .

² UL C , , str. .

³ UL C , , str. .

⁴ UL C , , str. .

- (2) V Sklepu št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti⁵ je izboljšanje sodelovanja in partnerstva s podjetji opredeljeno kot strateški pristop k uresničevanju okoljskih ciljev. Prostovoljne zaveze so njegov bistven cilj. Spodbujanje širšega sodelovanja v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS) ter razvijanje pobud, ki spodbujajo organizacije, da objavljajo natančna in neodvisno preverjena okoljska poročila ali poročila o uspešnosti trajnostnega razvoja, sta v tem okviru nujna.
- (3) Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o vmesnem pregledu šestega okoljskega akcijskega programa Skupnosti⁶ potrjuje, da obstaja potreba za izboljšanje delovanja prostovoljnih instrumentov, oblikovanih za panogo, in da imajo ta orodja velike možnosti, vendar še niso v celoti razvita. Komisija je v njem pozvana, da te instrumente pregleda, da se spodbudi njihova uporaba in zmanjša upravno breme njihovega upravljanja.
- (3a) Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o trajnostni potrošnji in proizvodnji ter akcijskem načrtu za trajnostno industrijsko politiko⁷ priznava, da Sistem Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS) podjetjem pomaga kar najbolj izboljšati njihove proizvodne procese, zmanjšati vplive na okolje in učinkoviteje rabiti vire.
- (4) [...]

⁵ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

⁶ COM(2007) 225 konč.

⁷ COM(2008) 397 konč.

- (5) Za spodbujanje skladnega pristopa med zakonodajnimi instrumenti, razvitimi na ravni Skupnosti na področju varstva okolja, bi morale Komisija in države članice proučiti, kako bi se lahko registracija v sistemu EMAS upoštevala pri razvoju zakonodaje ali uporabila kot orodje za izvrševanje zakonodaje. Poleg tega bi morale za povečanje privlačnosti sistema EMAS pri organizacijah upoštevati sistem EMAS pri politiki javnih naročil in se po potrebi sklicevati na sistem EMAS ali enakovredne sisteme okoljskega ravnanja za pogoje uspešnosti izvajanja pogodb za delo in storitve.
- (6) Člen 15 Uredbe (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS)⁸ določa, da Komisija pregleda sistem EMAS glede na izkušnje, pridobljene med njegovim delovanjem, ter Evropskemu parlamentu in Svetu predlaga ustrezne spremembe.
- (7) Uredba (ES) št. 761/2001 je pokazala svojo učinkovitost glede spodbujanja izboljšav pri okoljski uspešnosti organizacij, izkušnje, pridobljene pri izvajanju te uredbe, pa bi bilo treba uporabiti za okrepitev zmožnosti sistema EMAS za doseganje izboljšav pri splošni okoljski uspešnosti organizacij.
- (8) Organizacije bi bilo treba spodbujati, da sodelujejo v sistemu EMAS prostovoljno in lahko pridobijo dodano vrednost v smislu predpisanega nadzora, prihrankov pri stroških in podobe v javnosti.
- (9) Sistem EMAS bi moral biti na voljo vsem organizacijam, tako znotraj kot zunaj Skupnosti, katerih dejavnosti imajo vplivajo na okolje. Sistem EMAS bi jim moral zagotavljati sredstvo za upravljanje tega vpliva in izboljšanje njihove splošne okoljske uspešnosti.

⁸ UL L 114, 24.4.2001, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1791/2006 (UL L 363, 20.12.2006, str. 1).

- (10) Organizacije, zlasti manjše, bi bilo treba spodbujati k sodelovanju v sistemu EMAS. Spodbujati bi jih bilo treba z olajševanjem dostopa do informacij, obstoječih sredstev za podporo in javnih institucij ter z vzpostavitvijo ali spodbujanjem ukrepov tehnične pomoči.
- (11) Organizacije, ki izvajajo druge sisteme okoljskega ravnanja in bi rade prešle na sistem EMAS, bi morale imeti možnost, da to naredijo čim prej. Proučiti bi bilo treba povezave z drugimi sistemi okoljskega ravnanja.
- (12) Organizacije z lokacijami v eni ali več državah članicah bi morale imeti možnost, da z eno samo registracijo registrirajo eno ali več lokacij.
- (13) Treba bi bilo okrepiti mehanizem za ugotovitev, ali organizacija izpolnjuje veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem, da se okrepi verodostojnost sistema EMAS in zlasti da se državam članicam omogoči, da z deregulacijo ali oprostivijo uporabe zakonskih določb zmanjšajo upravno breme registriranih organizacij.
- (14) Postopek izvajanja sistema EMAS bi moral vključevati udeležbo zaposlenih in delavcev organizacije, saj to povečuje zadovoljstvo pri delu, pa tudi poznavanje okoljskih vprašanj, ki se lahko razširja v delovnem okolju in zunaj njega.
- (15) Logotip sistema EMAS bi moral biti privlačno komunikacijsko in tržniško orodje za organizacije, ki bi lahko povečevalo ozaveščenost strank sistema EMAS. Pravila za uporabo logotipa sistema EMAS bi morala biti poenostavljena z uporabo enotnega logotipa, sedanje omejitve pa bi bilo treba odpraviti, tako da ne bi prihajalo do zamenjav z znaki za okolje za proizvode.
- (16) Stroški in registracijske pristojbine v okviru sistema EMAS bi morali biti razumni in sorazmerni z velikostjo organizacije in delom, ki ga mora pristojni organ opraviti. Za majhne organizacije bi bilo treba proučiti izjeme ali zmanjšanje pristojbine brez vpliva na pravila o državni pomoči iz Pogodbe EU.

- (17) Organizacije bi morale pripraviti in dati na voljo javnosti redne okoljske izjave [...], ki bi javnosti in drugim zainteresiranim stranem zagotavljali informacije o izpolnjevanju veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem in njihovi okoljski uspešnosti.
- (18) Za zagotovitev ustreznosti in primerljivosti informacij bi morale poročanje o napredku pri okoljski uspešnosti organizacij temeljiti na splošnih kazalnikih uspešnosti, osredotočenih na ključna okoljska področja. Tako bi lahko organizacije lažje primerjale svojo uspešnost v različnih obdobjih poročanja.
- (19) Z izmenjavo informacij in sodelovanjem med državami članicami bi bilo treba razviti referenčne dokumente, ki vključujejo najboljše prakse okoljskega ravnanja in kazalnike okoljske uspešnosti za posebne sektorje. S pomočjo teh dokumentov bi se lahko organizacije bolje osredotočale na najpomembnejše okoljske vidike določenega sektorja.
- (20) Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem izdelkov⁹ ureja akreditacijo na nacionalni in evropski ravni ter določa splošni okvir za akreditacijo. Ta uredba dopolnjuje ta pravila, kolikor je to potrebno, ob upoštevanju posebnih lastnosti sistema EMAS, zlasti potrebe po zagotovitvi visoke stopnje verodostojnosti med interesnimi skupinami, zlasti državami članicami, in, kadar je to primerno, ob določitvi natančnejših pravil.

Te določbe bi morale zagotavljati in nenehno izboljševati usposobljenost okoljskih preveriteljev z zagotovitvijo neodvisnega in nevtralnega akreditacijskega sistema, usposabljanjem in ustreznim nadzorom njihovih dejavnosti ter tako zagotavlja preglednost in verodostojnost organizacij, ki sodelujejo v sistemu EMAS.

⁹ UL L 218, 13.8.2008, str. 30.

- (21) Dejavnosti spodbujanja in podpore bi morale izvajati države članice in tudi Evropska komisija.
- (22) Brez vpliva na pravila o državni pomoči iz Pogodbe EU bi morale države članice organizacijam, registriranim v sistemu EMAS, dajati spodbude, kot so dostop do sredstev ali davčne spodbude v okviru sistemov, ki podpirajo okoljsko uspešnost panoge.
- (23) Države članice in Komisija bi morale razviti in izvajati posebne ukrepe, katerih namen bi bilo večje sodelovanje organizacij, zlasti majhnih, v sistemu EMAS.
- (24) Komisija bi morala za zagotovitev usklajene uporabe te uredbe, če je to primerno, oblikovati sektorske referenčne dokumente na področju, ki ga zajema ta uredba.
- (25) To uredbo bi bilo treba po potrebi spremeniti na podlagi izkušenj, pridobljenih po določenem obdobju izvajanja.
- (26) Ta uredba nadomešča Uredbo Sveta (ES) št. 761/2001, ki jo je zato treba razveljaviti.
- (27) Ker ta uredba vsebuje koristne elemente Priporočila 2001/680/ES z dne 7. septembra 2001 o smernicah za izvajanje Uredbe (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS)¹⁰ in Priporočila 2003/532/ES z dne 10. julija 2003 o smernicah za izbiro in uporabo kazalnikov okoljske uspešnosti v sistemu EMAS¹¹, se ta akta ne bi smela več uporabljati, saj ju nadomešča ta uredba.

¹⁰ UL L 247, 17.9.2001, str. 1.

¹¹ UL L 184, 23.7.2003, str. 19.

- (28) Ker države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev predlaganih ukrepov, in sicer vzpostavitve enotnega verodostojnega sistema s preprečitvijo vzpostavitve različnih nacionalnih sistemov, in jih je torej zaradi obsega in učinkov ukrepov lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena, ta uredba ne prekoračuje tistega, kar je potrebno za doseg te ciljev.
- (29) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil¹².
- (30) Komisiji bi bilo treba zlasti dodeliti pooblastila za vzpostavitev postopkov za medsebojno ocenjevanje pristojnih organov, za razvoj sektorskih referenčnih dokumentov ter za priznavanje obstoječih sistemov okoljskega ravnanja ali njihovih delov v skladu z ustreznimi zahtevami te uredbe ter spremeniti priloge I do VII. Ker imajo navedeni ukrepi splošno področje uporabe in so oblikovani za spreminjanje nebistvenih določb te uredbe, med drugim z dodajanjem novih nebistvenih določb, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa Sveta 1999/468/ES.
- (31) Ker je za zagotovitev, da je uveden okvir za ustrezno delovanje te uredbe, potrebno določeno obdobje, bi morale države članice imeti možnost, da v šestih mesecih po začetku veljavnosti te uredbe spremenijo postopke za akreditacijske organe in pristojne organe na podlagi ustreznih določb te uredbe. V teh šestih mesecih bi morali akreditacijski organi in pristojni organi imeti možnost, da še naprej uporabljajo postopke iz Uredbe (ES) št. 761/2001 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

¹² UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom Sveta 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

POGLAVJE I

Splošne določbe

Člen 1 Predmet

S tem se uvaja Sistem Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo, v nadaljnjem besedilu: EMAS, ki dovoljuje prostovoljno udeležbo organizacij znotraj ali zunaj Skupnosti.

Cilj sistema EMAS kot pomembnega instrumenta akcijskega načrta za trajnostno potrošnjo in proizvodnjo in trajnostno industrijsko politiko je spodbujati nenehne izboljšave pri okoljski uspešnosti organizacij, in sicer z vzpostavitvijo in izvajanjem sistemov okoljskega ravnanja s strani organizacij, sistematskim, objektivnim in rednim vrednotenjem uspešnosti takih sistemov, zagotavljanjem informacij o okoljski uspešnosti, odprtim dialogom z javnimi in drugimi zainteresiranimi stranmi ter dejavnim vključevanjem zaposlenih v organizaciji in ustreznim usposabljanjem.

Člen 2 Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) "okoljska politika" pomeni splošne cilje in načela ukrepanja organizacije v zvezi z okoljem, kar vključuje skladnost z vsemi veljavnimi zakonskimi zahtevami v zvezi z okoljem in tudi zavezanost nenehnemu izboljševanju okoljske uspešnosti;

- (2) "okoljska uspešnost" pomeni merljive rezultate upravljanja okoljskih vidikov organizacije;
- (3) "skladnost z zakonodajo" pomeni izvajanje veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem v celoti, vključno s pogoji za dovoljenja;
- (4) "okoljski vidik" pomeni element dejavnosti, proizvodov ali storitev organizacije, ki vpliva ali lahko vpliva na okolje;
- (5) "znaten okoljski vidik" je okoljski vidik, ki znatno vpliva ali lahko znatno vpliva na okolje;
- (6) "neposredni okoljski vidiki" so okoljski vidiki, povezani z dejavnostmi, proizvodi in storitvami samih organizacij, nad katerimi imajo neposreden upravljavski nadzor;
- (7) "posredni okoljski vplivi" so okoljski vplivi, ki so lahko posledica povezav organizacije s tretjimi osebami in na katere lahko do razumne meje vpliva organizacija;
- (8) "vpliv na okolje" pomeni vsako spremembo v okolju, bodisi škodljivo ali koristno, ki je v celoti ali deloma posledica dejavnosti, proizvodov ali storitev organizacije;
- (8a) "okoljski pregled" pomeni začetno celovito analizo okoljskih vidikov, vplivov in uspešnosti, povezanih z dejavnostmi, proizvodi in storitvami organizacije;
- (9) "okoljski program" pomeni opis ukrepov, odgovornosti in sredstev, sprejetih ali predvidenih za doseganje splošnih in posamičnih okoljskih ciljev, ter rokov za doseganje splošnih in posamičnih okoljskih ciljev;

- (10) "splošni okoljski cilj" pomeni celoten okoljski cilj, ki izhaja iz okoljske politike in ki si ga določi organizacija sama ter je količinsko opredeljen, kadar je to izvedljivo;
- (11) "posamični okoljski cilj" pomeni podrobno in količinsko opredeljeno zahtevo glede uspešnosti, ki izhaja iz [...] okoljskih ciljev ter se nanaša na organizacijo ali dele te organizacije in jo je treba določiti in izpolniti, da bi bili ti cilji doseženi;
- (12) "sistem okoljskega ravnanja" pomeni del celotnega sistema vodenja, ki vključuje organizacijsko strukturo, dejavnosti načrtovanja, odgovornosti, prakso, postopke, procese in vire za razvoj, izvedbo, doseganje, pregledovanje in vzdrževanje okoljske politike ter upravljanje okoljskih vidikov;
- (13) "najboljše prakse okoljskega ravnanja" pomenijo najuspešnejši sistem okoljskega ravnanja, ki ga lahko izvajajo organizacije iz zadevnega sektorja in ki lahko v določenih gospodarskih in tehničnih pogojih pripomorejo k največji okoljski uspešnosti;
- (14) "notranja okoljska presoja" pomeni sistematično, dokumentirano, redno in objektivno vrednotenje okoljske uspešnosti organizacije, sistema vodenja in postopkov za varstvo okolja;
- (15) "presojevalec" pomeni posameznika ali skupino posameznikov, ki pripada sami organizaciji, ali fizično ali pravno osebo zunaj organizacije, ki deluje v imenu organizacije ter izvaja presojo zlasti vzpostavljenega sistema vodenja in ugotavlja skladnost politike in programa organizacije, ki vključuje skladnost z veljavnimi zakonskimi zahtevami v zvezi z organizacijo;
- (16) [...]

- (17) "okoljska izjava" pomeni celovite informacije za javnost in druge zainteresirane strani v zvezi z naslednjim:
- (a) strukturo in dejavnostmi organizacije;
 - (b) okoljsko politiko organizacije in njenim sistemom okoljskega ravnanja;
 - (c) okoljskimi vidiki in vplivi organizacije;
 - (d) okoljskim programom ter splošnimi in posameznimi cilji organizacije;
 - (e) okoljsko uspešnostjo organizacije in načinom, kako [...] izpolnjuje veljavne zakonske zahteve z zvezi z okoljem;
- (17a) "posodobljena okoljska izjava" pomeni celovite informacije za javnost in druge zainteresirane strani in vsebuje posodobitve nazadnje potrjene okoljske izjave, zlasti informacije o okoljski uspešnosti organizacije ter njenem izpolnjevanju veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem;
- (18) "okoljski preveritelj" pomeni vsako fizično ali pravno osebo, združenje ali skupino takih oseb, ki se šteje za organ za presojo skladnosti, kakor je določeno v Uredbi (ES) št. 765/2008, in ki je pridobil akreditacijo v skladu s to uredbo;
- (19) "organizacija" pomeni družbo, korporacijo, podjetje, organ ali institucijo znotraj ali zunaj Skupnosti ali del ali kombinacijo teh, ki je bodisi združena ali ne, javna ali zasebna in ima lastne naloge in upravo;
- (20) "lokacija" pomeni določen geografski prostor pod upravljavskim nadzorom organizacije, ki zajema dejavnosti, proizvode in storitve, vključno z vso infrastrukturo, opremo in materiali; lokacija je najmanjša enota, ki se upošteva za registracijo;

(20a) "skupina" pomeni skupino neodvisnih organizacij, ki jih povezujejo geografska bližina ali poslovne dejavnosti in ki skupaj izvajajo sistem okoljskega ravnanja; vsaka organizacija iz skupine se registrira ločeno;

(21) "preveritev" pomeni postopek presoje skladnosti, ki ga izvede okoljski preveritelj, da pokaže, ali okoljska politika organizacije ter njen sistem vodenja in postopek(-ki) presoj izpolnjujejo pogoje iz te uredbe;

(22) "potrditev" pomeni potrditev okoljskega preveritelja, ki je izvedel preveritev, da so informacije in podatki iz okoljske izjave organizacije in [...] njene posodobitve zanesljive, verodostojne in pravilne ter da ti podatki, okoljski pregled, okoljska politika, sistem okoljskega ravnanja in notranja okoljska presoja izpolnjujejo zahteve iz te uredbe;

(23) "izvršilni organi" so zadevni pristojni organi, ki jih določijo države članice, ki odkrivajo, preprečujejo in preiskujejo kršitve veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem in ki, kadar je potrebno, sprejemajo izvršilne ukrepe;

(24) "kazalnik okoljske uspešnosti" je posebno merilo za merjenje okoljske uspešnosti organizacije;

(25) "majhne organizacije" so:

- (a) mikro, mala in srednja podjetja, kakor je opredeljeno v Priporočilu Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij¹³;

¹³ UL L 124, 20.5.2003, str. 36.

- (b) lokalne uprave z manj kot 10 000 prebivalci ali drugi javni organi z manj kot 250 zaposlenimi in katerih letni proračun ne presega 50 milijonov EUR ali katerih letna bilančna vsota ne presega 43 milijonov EUR, med katere spadajo:
- (i) državna ali druga javna uprava ali javni svetovalni organi na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni;
 - (ii) fizične ali pravne osebe, ki opravljajo naloge javne uprave po nacionalni zakonodaji, vključno s posebnimi dolžnostmi, dejavnostmi ali storitvami v zvezi z okoljem, ter
 - (iii) fizične ali pravne osebe, ki imajo javne pristojnosti ali naloge ali zagotavljajo javne storitve v zvezi z okoljem, pod nadzorom organa ali osebe iz točke (b);

(25a) "registracija družbe" pomeni eno samo registracijo vseh ali nekaterih lokacij organizacije z lokacijami v eni ali več državah članicah ali tretjih državah;

(26) "akreditacijski organ" pomeni nacionalni akreditacijski organ v smislu Uredbe (ES) št. 765/2008.

POGLAVJE II

Registracija organizacij

Člen 3

Določitev pristojnih organov

1. Organizacije se za registracijo v eni državi članici prijavijo pristojnemu organu te države članice.
2. Organizacije iz držav zunaj Skupnosti se za registracijo prijavijo kateremu koli pristojnemu organu v državi članici, v kateri je akreditiran okoljski preveritelj, ki je opravil preverjanje in potrdil sistem okoljskega ravnanja organizacije.
3. Organizacija z lokacijami v eni ali več državah članicah, lahko zaprosi za eno samo registracijo družbe za vse ali nekatere svoje lokacije.

Prijavo za eno samo registracijo družbe je treba poslati pristojnemu organu države članice, v kateri je sedež organizacije ali njeno upravno središče, imenovano za namen te določbe.

4. (novo) Če organizacija želi v registracijo družbe vključiti lokacije izven Skupnosti, se uporabljata odstavka 2 in 3.

Člen 4

Priprava na registracijo

1. Organizacije, ki se želijo prvič registrirati, v skladu s Prilogo I opravijo okoljski pregled vseh okoljskih vidikov organizacije.
2. Majhne organizacije se lahko posvetujejo z organom iz člena 33(3), ustanovljenim v državi članici, v kateri se organizacija prijavlja za registracijo.
3. Organizacije, ki imajo certificiran sistem okoljskega ravnanja, priznan v skladu s členom 45(4), ni treba opravili celotnega začetnega okoljskega pregleda, glede na informacije, zagotovljene s priznanim in certificiranim sistemom okoljskega ravnanja.
4. Organizacije na podlagi rezultatov pregleda oblikujejo in izvajajo sistem okoljskega ravnanja, ki zajema vse zahteve iz Priloge II in, če je na voljo, upoštevajo najboljše prakse okoljskega ravnanja za ustrezni sektor iz člena 46.
5. Organizacije zagotovijo dokazila ali dokumente, ki kažejo, da ni nobenih dokazov za kršitev [...] veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem [...].

Majhne organizacije lahko v skladu s členom 33(5) od pristojnega izvršilnega organa ali organov zahtevajo ustrezno izjavo [...].

Organizacije iz držav zunaj Skupnosti se sklicujejo tudi na zakonske zahteve v zvezi z okoljem, ki veljajo za podobne organizacije v državi članici, v kateri se nameravajo prijaviti.

6. Organizacije opravijo notranjo presojo v skladu z zahtevami iz Priloge III.

7. Organizacije pripravijo okoljsko izjavo v skladu s [...] Prilogo IV.

Če so za določen sektor na voljo sektorski referenčni dokumenti iz člena 46, se pri oceni uspešnosti organizacije [...] upoštevajo ustrezni dokumenti.

8. Akreditirani okoljski preveritelj preveri začetni okoljski pregled, sistem okoljskega ravnanja, postopek presoje in okoljsko izjavo. Okoljsko izjavo tudi potrdi.

Člen 5

Prijava za registracijo

1. Za registracijo se lahko prijavi vsaka organizacija, ki izpolnjuje zahteve iz člena 4.
2. Prijave za registracijo se predložijo pristojnemu organu, določenem v skladu s členom 3, in morajo vsebovati:
 - (a) potrjeno okoljsko izjavo v elektronski ali tiskani obliki [...];
 - (b) izjavo iz člena 24(9), ki jo podpiše okoljski preveritelj, ki je potrdil okoljsko izjavo;
 - (c) izpolnjen obrazec, ki vsebuje vsaj najnужnejše podatke iz Priloge VI.

[...]
3. (novo) Prošnja je napisana v uradnem jeziku države članice, v kateri organizacija zaprosi za registracijo.

POGLAVJE III

Obveznosti registriranih organizacij

Člen 6

Vzdrževanje registracij EMAS

1. Registrirana organizacija na tri leta:
 - (a) preveri celotni sistem okoljskega ravnanja in program presoje ter njuno izvajanje;
 - (b) pripravi okoljsko izjavo v skladu z zahtevami iz [...] Priloge IV;
 - (c) pridobi potrditev okoljske izjave s strani okoljskega preveritelja;
 - (d) pristojnemu organu posreduje potrjeno okoljsko izjavo;
 - (e) pristojnemu organu posreduje izpolnjen obrazec, ki vsebuje vsaj najnujnejše podatke iz Priloge VI, če so na voljo spremembe podatkov;
 - (f novo) po potrebi plača pristojnemu organu registracijsko pristojbino.
2. Registrirana organizacija na eno leto:
 - (a) v skladu s programom presoje opravi notranjo presojo okoljske uspešnosti in zagotovi izpolnjevanje veljavnih zahtev v zvezi z okoljem v skladu s Prilogo III;
 - (b) pripravi [...] posodobljeno okoljsko izjavo v skladu z zahtevami iz [...] Priloge IV;

(b a) pridobi potrditev posodobljene okoljske izjave s strani okoljskega preveritelja;

(c) pristojnemu organu posreduje [...] posodobljeno okoljsko izjavo;

(d) pristojnemu organu posreduje izpolnjen obrazec, ki vsebuje vsaj najnujnejše podatke iz Priloge VI, če so na voljo spremembe podatkov;

(e novo) po potrebi plača pristojnemu organu registracijsko pristojbino.

3. Registrirane organizacije svojo okoljsko izjavo in [...] njene posodobitve dajo na voljo javnosti v enem mesecu od registracije ter enem mesecu po opravljenem vzdrževanju registracije.

To zahtevo lahko izpolnijo z zagotovitvijo dostopa do okoljske izjave na zahtevo ali tako, da ustvarijo povezave do spletnih strani, na katerih je objavljena okoljska izjava.

[...]

Člen 7

Odstopanje za majhne organizacije

1. Pristojni organi na zahtevo majhne organizacije za slednjo podaljšajo triletno osnovo iz člena 6(1) na štiri leta ali letno osnovo iz člena 6(2) na dve leti, če je okoljski preveritelj potrdil, da organizacija potrjuje, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) ni nobenega pomembnega okoljskega tveganja;

- (b) organizacija ne načrtuje nobenih znatnih operativnih sprememb svojega sistema okoljskega ravnanja in
 - (c) ni nobenih pomembnih lokalnih okoljskih problemov, h katerim bi organizacija prispevala.
2. Zadevna organizacija mora za podaljšanje iz odstavka 1 pristojnemu organu, ki je organizacijo registriral, poslati prošnjo in zagotoviti dokazila, da so pogoji za odobritev odstopanja izpolnjeni.
- Pristojni organ lahko zavrne prošnjo, če niso izpolnjeni pogoji iz odstavka 1. Organizaciji pošlje utemeljene razloge za svojo odločitev.
3. Organizacije, upravičene do podaljšanja iz odstavka 1 do dveh let, pristojnemu organu vsako leto, v katerem so opravičene od obveznosti do potrditve [...] posodobljene okoljske izjave, pošljejo nepotrjeno [...] posodobljeno okoljsko izjavo.

Člen 8

Znatne spremembe

- 1. V primeru znatnih sprememb v registrirani organizaciji organizacija opravi okoljski pregled teh sprememb, vključno z okoljskimi vidiki in vplivi.
- 2. Organizacija posodobi začetni okoljski pregled [...], ustrezno spremeni okoljsko politiko, okoljski program in sistem okoljskega ravnanja in posodobi okoljsko izjavo.

3. Vsi dokumenti, ki so bili spremenjeni in posodobljeni v skladu s členom 2, [...] se preverijo in potrdijo v šestih mesecih.
4. Po potrditvi mora organizacija spremembe predložiti pristojnemu organu na obrazcu iz Priloge VI in jih dati na voljo javnosti.

Člen 9

Okoljska presoja

1. Registrirana organizacija vzpostavi program presoje, ki zagotavlja, da bo v določenem časovnem obdobju, ki ni daljše od treh let, v skladu z zahtevami iz Priloge III opravljena presoja vseh dejavnosti organizacije.
2. Presojo opravijo presojevalci, ki imajo skupaj ali posamezno ustrezno pristojnost za opravljanje teh nalog, in so dovolj neodvisni od dejavnosti, ki jih presojujejo, da lahko o njih objektivno sodijo.
3. Program okoljskih presoj organizacije opredeljuje cilje vsake posamezne presoje ali cikla presoj, vključno s pogostostjo presoj za vsako dejavnost.
4. Presojevalci morajo ob koncu vsake presoje in vsakega cikla presoj pripraviti pisno poročilo o presoji.
5. Presojevalec ugotovitve in zaključke presoje posreduje organizaciji.
6. Po procesu presoje organizacija pripravi in izvaja ustrezen akcijski načrt.
7. Organizacija uvede ustrezne mehanizme, da se zagotovi spremljanje rezultatov presoje.

Člen 10
Uporaba logotipa EMAS

1. Logotip EMAS iz Priloge V lahko uporabljajo samo registrirane organizacije in samo v času trajanja njihove registracije.

Logotip vedno vsebuje registrsko številko organizacije.

2. Logotip EMAS se lahko uporablja samo v skladu s tehničnimi zahtevami iz Priloge V.
3. Če se organizacija odloči, da v skladu s členom 3(3) v registracijo družbe ne bo vključila vseh spletnih strani [...], zagotovi, da je v njenem obveščanju javnosti in iz njene uporabe logotipa EMAS jasno razvidno, katere spletne strani zajema registracija.
4. Logotip se ne uporablja v povezavi s primerjalnimi trditvami o drugih dejavnostih in storitvah ali na način, ki bi lahko ustvaril zamenjavo z oznakami okoljskih proizvodov.

Logotip, ki se uporablja na izdelkih ali na njihovi embalaži, se po potrebi dopolni z obrazložitvenim besedilom, da bi preprečili zamenjavo z oznakami okoljskih proizvodov.

5. Vse okoljske informacije, ki jih objavi registrirana organizacija, so lahko označene z logotipom EMAS, če se sklicujejo na najnovejšo okoljsko izjavo organizacije, iz katere so vzete, in če je okoljski preveritelj potrdil, da so:
 - (a) točne;
 - (b) utemeljene in preverljive;
 - (c) ustrezne in uporabljene v primerni zvezi ali okviru;

- (d) reprezentativne za celotno okoljsko uspešnost organizacije;
- (e) take, da se jih ne da napačno razlagati;
- (f) pomembne glede na celoten vpliv na okolje.

6. (novo) Logotip EMAS brez registracijske številke lahko uporabljajo pristojni organi, akreditacijski organi in druge zainteresirane strani pri trženju in promociji sistema EMAS.

Uporaba tega logotipa ne ustvarja lažnega vtisa, da je uporabnik registriran, če temu ni tako.

POGLAVJE IV

Pravila, ki veljajo za pristojne organe

Člen 11

Določitev in vloga pristojnih organov

1. Države članice določijo pristojne organe, ki so odgovorni za registracijo organizacij v skladu s to uredbo.

Pristojni organi nadzirajo vnos in ohranjanje organizacij v registru, vklučno z zadržanjem in črtanjem.

2. Pristojni organi so lahko nacionalni, regionalni ali lokalni.
3. Sestava pristojnih organov zagotavlja njihovo neodvisnost in nevtralnost.
4. Pristojni organi imajo na voljo zadostne finančne in kadrovske vire za neodvisno opravljanje svojih nalog.
5. Pristojni organi dosledno uporabljajo to uredbo in sodelujejo v rednem medsebojnem ocenjevanju iz člena 16.

Člen 12

Obveznosti glede postopka registracije

1. Pristojni organi vzpostavijo postopke za registracijo organizacij. Zlasti določijo pravila za:
 - (a) obravnavanje ugotovitev zainteresiranih strani, vključno z akreditacijskimi organi in pristojnimi izvršilnimi organi, glede prijavljenih ali registriranih organizacij;

- (b) zavrnitev registracije, zadržanje registracije ali izbris organizacije iz registra in
 - (c) reševanje prizivov in pritožb na njihove odločbe.
2. Pristojni organi vzpostavijo in vzdržujejo evidenco registriranih organizacij v svoji državi članici [...] ter to evidenco mesečno posodablajo, če pride do sprememb.
- Evidenca je javno dostopna na spletni strani.
3. Pristojni organi vsak mesec obvestijo Komisijo o spremembah evidence iz odstavka 2.

Člen 13

Registracija organizacij

1. Pristojni organi obravnavajo prijave za registracijo organizacij v skladu s postopki, ki so jih vzpostavili v ta namen.
2. Pristojni organ ob prijavi za registracijo organizacijo vpiše v register in ji dodeli registrsko številko, če je:
- (a) pristojni organ prejel prijavo za registracijo, ki vsebuje vse dokumente iz točk (a) do (d) člena 5(2);
 - (b) pristojni organ na podlagi prejetih dokazil ali pisnega poročila akreditacijskega organa ugotovil [...], da sta bila preverjanje in potrditev opravljena v skladu z obveznostmi iz členov 24 do [...] 27; [...]

- (c) pristojni organ na podlagi prejetih dokazil ali pisnega poročila pristojnega izvršilnega organa ugotovil, da organizacija izpolnjuje veljavne zakonske zahteve; ter

(d novo)pristojni organ prejel registracijsko pristojbino, če je to ustrezno.

3. Pristojni organ obvesti organizacijo o opravljeni registraciji in logotip EMAS organizacije opremi z registracijsko številko.
4. Če pristojni organ ugotovi, da prijavljena organizacija ne izpolnjuje obveznosti iz odstavka 2, zavrne vpis te organizacije v register in ji pošlje utemeljene razloge za svojo odločitev.
5. [...]
6. Pristojni organ se pri pridobivanju potrebnih dokazov za sprejetje odločitve glede zavrnitve registracije organizacije posvetuje z zainteresiranimi stranmi, vključno z organizacijo.

Člen 14

Zadržanje organizacije ali njen izbris iz registra

1. Če pristojni organ meni, da registrirana organizacija ni v skladu s to uredbo, ji da priložnost, da predloži svoje mnenje o tem. Če organizacija ne zagotovi zadovoljivega odgovora, se njena registracija zadrži ali izbriše iz registra.
2. Če pristojni organ od akreditacijskega organa prejme pisno poročilo o nadzoru, ki dokazuje, da dejavnosti okoljskega preveritelja niso bile izvedene dovolj dobro, da bi zagotovile, da organizacija, registrirana v sistemu EMAS, izpolnjuje zahteve te uredbe, se njena registracija zadrži.

3. Registrirana organizacija se izbriše iz registra ali, če je primerno, se njen vpis v register zadrži, če pristojnemu organu v dveh mesecih od podane zahteve ne predloži:
- (a) potrjene [...] okoljske izjave, [...] njenih posodobitev ali [...] podpisane izjave iz člena 24(9);
 - (b) obrazca, ki vključuje vsaj najnujnejše podatke iz Priloge VI, če je to ustrezno.
4. Če pristojni izvršilni organ s pisnim poročilom obvesti pristojni organ, da je organizacija kršila veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem, pristojni organ, če je primerno, izbriše registracijo te organizacije ali njen vpis v register zadrži.
5. Če se pristojni organ odloči, da bo zadržal ali izbrisal registracijo, mora pri tem upoštevati vsaj:
- (a) okoljski učinek, ki nastane, če organizacija ne upošteva obveznosti iz te uredbe;
 - (b) predvidljivost neupoštevanja s strani organizacije obveznosti iz te uredbe ali okoliščin, ki bi do neupoštevanja lahko privedle;
 - (c) preteklo neupoštevanje obveznosti te uredbe s strani organizacije ter
 - (d) posebne okoliščine, v katerih se nahaja organizacija.
6. Pristojni organ se pri pridobivanju potrebnih dokazov za sprejetje odločitve glede zadržanja ali izbrisa organizacije iz registra posvetuje z zainteresiranimi stranmi, vključno z organizacijo.

7. Če pristojni organ poleg pisnega poročila akreditacijskega organa o nadzoru prejme druge dokaze, da dejavnosti okoljskega preveritelja niso bile izvedene dovolj dobro, da bi zagotovile izpolnjevanje zahtev iz te uredbe s strani organizacije, se posvetuje z akreditacijskim organom, ki nadzira okoljskega preveritelja.
8. Pristojni organ navede razloge za vse sprejete ukrepe.
9. Pristojni organ organizaciji zagotovi ustrezne podatke o posvetovanju z zadevnimi stranmi.
10. Zadržanje registracije organizacije preneha, če pristojni organ prejme zadovoljive podatke o tem, da je organizacija v skladu z zahtevami iz te uredbe.

Člen 15

Forum pristojnih organov

1. Pristojni organi ustanovijo forum pristojnih organov iz vseh držav članic (v nadaljnjem besedilu: forum). Forum se sestane vsaj enkrat na leto v navzočnosti predstavnika Komisije.
2. V forumu sodelujejo pristojni organi vseh držav članic. Če je v državi članici ustanovljenih več pristojnih organov, se z ustreznimi ukrepi poskrbi, da so o dejavnostih foruma obveščeni vsi.
3. Forum oblikuje navodila za zagotovitev doslednosti postopkov v zvezi z registracijo organizacij v skladu s to uredbo, vključno z ohranitvijo registracije in zadržanjem in izbrisom organizacije iz registra. Navodila in dokumente, ki se nanašajo na medsebojno ocenjevanje posreduje Komisiji. Ti dokumenti morajo biti dostopni javnosti.

4. Forum sprejme svoj poslovnik.

Člen 16

Medsebojno ocenjevanje pristojnih organov

1. Forum organizira medsebojno ocenjevanje, da se oceni skladnost sistemov registracij posameznih pristojnih organov s to uredbo ter pripravi usklajen pristop k izvajanju pravil za registracijo.
2. Medsebojno ocenjevanje se izvaja redno, najmanj vsaka štiri leta, in zajema ocenjevanje pravil in postopkov iz členov 12, 13 in 14.

Pri medsebojnem ocenjevanju so udeleženi vsi pristojni organi.

3. [...]
4. Komisija vzpostavi postopke za ocenjevanje, vključno z ustreznimi postopki za priziv na odločitve, sprejete na podlagi ocene.

Navedeni ukrepi za spremembo nebistvenih določb iz te uredbe z njeno dopolnitvijo se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

5. Forum Komisiji posreduje letno poročilo o medsebojnem ocenjevanju.

To poročilo je javno dostopno.

POGLAVJE V

Okoljski preveritelji

Člen 17

Naloge okoljskih preveriteljev

1. Okoljski preveritelji ocenjujejo ali so okoljski pregled, okoljska politika, sistem vodenja in postopki presoje organizacije skladni z zahtevami iz te uredbe.
2. Okoljski preveritelji preverjajo:
 - (a) izpolnjevanje vseh zahtev iz te uredbe s strani organizacije v zvezi z začetnim okoljskim pregledom, sistemom okoljskega ravnanja, okoljsko presojo in njenimi rezultati ter okoljsko izjavo ali [...] njenimi posodobitvami;
 - (b) izpolnjevanje veljavnih zakonskih zahtev Skupnosti ter nacionalnih, regionalnih ali lokalnih zakonskih zahtev z zvezi z okoljem s strani organizacije;
 - (c) neprekinjeno izboljševanje okoljske uspešnosti organizacije ter
 - (d) zanesljivost, verodostojnost in pravilnost podatkov ter informacij v teh dokumentih:
 - (i) okoljski izjavi;
 - (ii) posodobljeni okoljski izjavi [...];
 - (iii) vseh okoljskih informacijah, ki jih je treba potrditi.

3. Okoljski preveritelji morajo preveriti predvsem tehnično veljavnost začetnega okoljskega pregleda ali presoje ali drugih postopkov, ki jih je organizacija izvedla, brez nepotrebnega podvajanja teh postopkov.
4. [...] Okoljski preveritelji [...] preverijo, ali so rezultati notranje presoje zanesljivi. V ta namen lahko uporabijo naključna preverjanja.
5. V času preverjanja za pripravo registracije organizacije okoljski preveritelj preveri, ali organizacija izpolnjuje vsaj naslednje zahteve:
 - (a) v celoti se izvaja sistem okoljskega ravnanja v skladu s Prilogo II;
 - (b) v celoti načrtovani program presoj se je že začel izvajati v skladu s Prilogo III, tako da so bila pokrita vsaj področja, ki imajo najpomembnejše vplive na okolje;
 - (c) izpolnjen je vodstveni pregled iz dela A Priloge II ter
 - (d) pripravljena je okoljska izjava v skladu s [...] Prilogo IV.
6. Pri preverjanju za ohranitev registracije iz člena 6(1) okoljski preveritelj preveri, ali organizacija izpolnjuje naslednje zahteve:
 - (a) v celoti se izvaja sistem okoljskega ravnanja v skladu s Prilogo II;
 - (b) v celoti deluje načrtovani program presoj, z vsaj enim dokončanim ciklom v skladu s Prilogo III;
 - (c) opravljen je en vodstveni pregled ter
 - (d) pripravljena je okoljska izjava v skladu s [...] Prilogo IV.

7. Pri preverjanju za ohranitev registracije iz člena 6(2) okoljski preveritelj preveri, ali organizacija izpolnjuje vsaj naslednje zahteve:
- (a) organizacija je opravila notranjo presojo okoljske uspešnosti in izpolnjuje veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem v skladu s Prilogo III;
 - (b) organizacija dokazano neprekinjeno izpolnjuje veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem in stalno izboljšuje svojo okoljsko uspešnost ter
 - (c) organizacija je pripravila posodobljeno okoljsko izjavo [...] v skladu z zahtevami iz [...] Priloge IV.

Člen 18

Pogostost preverjanja

1. Okoljski preveritelj v posvetovanju z organizacijo oblikuje program, ki zagotavlja preverjanje vseh elementov, ki se zahtevajo za registracijo in ohranitev registracije, kot je določeno v členih 4, 5 in 6.
2. Okoljski preveritelj v presledkih, ki niso daljši od 12 mesecev, potrdi vse posodobljene podatke v okoljski izjavi ali [...] njenih posodobitvah.

Kjer je to ustrezno, se uporablja odstopanje iz člena 7.

Člen 19

Zahteve za okoljske preveritelje

1. Kandidati za okoljske preveritelje, ki želijo pridobiti akreditacijo v skladu s to uredbo, prošnjo naslovijo na akreditacijski organ, od katerega želijo pridobiti akreditacijo.

V tej prošnji bo naveden obseg zaprosene akreditacije s sklicem na klasifikacijo gospodarskih dejavnosti, kot je opredeljena v Uredbi (ES) št. 1893/2006 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴.

2. Okoljski preveritelj akreditacijskemu organu zagotovi ustrezna dokazila o znanju, ustreznih izkušnjah in strokovni usposobljenosti, ki ustrezajo obsegu zaprosene akreditacije na naslednjih področjih:
 - (a) te uredbe;
 - (b) splošnega delovanja sistemov okoljskega ravnanja;
 - (c) ustreznih sektorskih referenčnih dokumentov, ki jih je izdala Komisija na podlagi člena 46, za uporabo te uredbe;
 - (d) zakonodajnih, predpisanih in upravnih zahtev, ki se nanašajo na dejavnost, ki se preverja in potrjuje;
 - (e) okoljskih vidikov in vplivov, vključno z okoljsko razsežnostjo trajnostnega razvoja;
 - (f) tehničnih vidikov dejavnosti, ki se preverja in potrjuje, ki so povezani z okoljskimi vprašanji;

¹⁴ UL L 393, 30.12.2006, str. 1.

- (g) splošnega delovanja dejavnosti, ki se preverja in potrjuje, da bi se ocenila primernost sistema ravnanja v zvezi z medsebojnim vplivom organizacije, njenih proizvodov, storitev in delovanja ter okolja, vključno vsaj s:
 - (i) tehnologijami, ki jih uporablja organizacija;
 - (ii) strokovnim jezikom in orodji, ki se uporabljajo pri opravljanju dejavnosti;
 - (iii) operativnimi dejavnostmi in značilnostmi njihovega medsebojnega vpliva na okolje;
 - (iv) metodologijami za ocenjevanje pomembnih okoljskih vidikov;
 - (v) tehnologijami za nadzor in ublažitev onesnaževanja;
- (h) zahtev in metodologije okoljske presoje, vključno s sposobnostjo opravljanja učinkovitih revizijskih pregledov sistemov okoljskega ravnanja, prepoznavanja ustreznih ugotovitev in sklepov presoj ter priprav in predstavite poročil o presojah, v ustni in pisni obliki, za zagotovitev jasne evidence revizijskih pregledov;
- (i) presojanja informacij, okoljskih izjav in [...] njenih posodobitev v zvezi z upravljanjem podatkov, shranjevanjem in obdelavo podatkov, predstavitvijo podatkov v pisni in grafični obliki za presojo morebitnih napak v podatkih, uporabo predpostavk in ocen;
- (j) okoljske razsežnosti proizvodov in storitev, vključno z okoljskimi vidiki in uspešnostjo med uporabo ter po uporabi, ter celovitosti zagotovljenih podatkov za odločanje o okoljskih vprašanjih.

3. Okoljski preveritelj bo moral prikazati sistem stalnega poklicnega razvoja na področjih usposobljenosti iz odstavka 2 in tak razvoj vzdrževati, da ga bo lahko ocenil akreditacijski organ.
4. Okoljski preveritelj je neodvisen, zlasti od presojevalca ali svetovalca organizacije, nepristranski in objektiven pri izvajanju svojih dejavnosti.
5. Okoljski preveritelj zagotovi, da ni pod nobenim gospodarskim, finančnim ali drugim pritiskom, ki bi lahko vplival na njegovo presojo ali ogrozil zaupanje v neodvisnost presoje ter poštenost v zvezi z dejavnostmi preverjanja. Okoljski preveritelj zagotovi izpolnjevanje vsakršnih veljavnih pravil v tem pogledu.
6. Okoljski preveritelj mora imeti za zahteve preverjanja in potrjevanja po tej uredbi dokumentirane načine dela in postopke, vključno z mehanizmi obvladovanja kakovosti in določbami o zaupnosti.
7. Če je okoljski preveritelj organizacija, mora imeti izdelano organizacijsko shemo, ki navaja strukture in odgovornosti znotraj organizacije, ter izjavo o pravnem statusu, lastništvu in virih financiranja.

Organizacijska shema bo na zahtevo dostopna.

8. (novo) Izpolnjevanje teh zahtev se zagotovi z ocenjevanjem, izvedenim pred akreditacijo, in nadzorom s strani akreditacijskega organa.

Člen 20

Dodatne zahteve za okoljske preveritelje, ki so fizične osebe in dejavnosti preverjanja ter potrjevanja opravljajo posamezno

1. Okoljski preveritelji, ki so fizične osebe in preverjanje ter potrjevanje opravljajo neodvisno, poleg izpolnjevanja zahtev iz člena 19 izpolnjujejo naslednje:
 - (a) so v celoti usposobljeni za izvajanje preverjanja in potrjevanja na svojih akreditiranih področjih;
 - (b) imajo omejen obseg akreditacije, odvisno od njihove osebne usposobljenosti.
2. [...]

Člen 21

Dodatne zahteve za okoljske preveritelje, dejavne v tretjih državah

1. Če namerava okoljski preveritelj dejavnosti preverjanja in potrjevanja opravljati v tretjih državah, [...] zaprosi za akreditacijo za posamezne tretje države.
2. Za pridobitev akreditacije za tretjo državo okoljski preveritelj poleg zahtev iz členov 19 in 20 izpolnjuje še te zahteve:
 - (a) ima znanje in razumevanje zakonodajnih, predpisanih in upravnih zahtev, ki se nanašajo na okolje v tretji državi, za katero je bila zaprosena akreditacija;
 - (b) ima znanje in razumevanje uradnega jezika tretje države, za katero je bila zaprosena akreditacija.

3. Zahteve iz odstavka 2 se štejejo za izpolnjene, če okoljski preveritelj dokaže obstoj pogodbenega razmerja med seboj in pristojno osebo ali organizacijo, ki izpolnjuje te zahteve.

Ta oseba ali organizacija mora biti neodvisna od organizacije, ki se preverja.

Člen 22

Nadzor nad okoljskimi preveritelji

1. Nadzor nad dejavnostjo preverjanja in potrjevanja, ki jo okoljski preveritelj opravlja v:
 - (a) državi članici, v kateri je akreditiran, opravlja akreditacijski organ, ki je podelil akreditacijo;
 - (b) tretji državi, opravlja akreditacijski organ, ki je okoljskemu preveritelju podelil akreditacijo za opravljanje teh dejavnosti;
 - (c) državi članici, ki ni država članica, v kateri je bila podeljena akreditacija, opravlja akreditacijski organ iz slednje države članice.
2. Vsaj deset delovnih dni pred vsakim preverjanjem v državi članici okoljski preveritelj sporoči podrobnosti svoje akreditacije ter kraj in čas preverjanja akreditacijskemu organu, ki je odgovoren za nadzor nad zadevnim okoljskim preveriteljem.
3. Okoljski preveritelj mora nemudoma obvestiti akreditacijski organ o vseh spremembah, ki vplivajo na akreditacijo ali njen obseg.

4. Akreditacijski organ mora imeti postopke, s katerimi v rednih presledkih, ki niso daljši od 24 mesecev, zagotavlja, da okoljski preveritelj še naprej izpolnjuje akreditacijske zahteve, in spremlja kakovost opravljenih preverjanj in potrditev.

5. Nadzor lahko sestavljajo pregled v pisarni, spremljanje njegovega dela v organizaciji, vprašalniki, pregled okoljskih izjav ali [...] njihovih posodobitev, ki jih je okoljski preveritelj potrdil, ter pregled poročila o preverjanju.

Nadzor mora biti sorazmeren z obsegom dejavnosti, ki jo opravlja okoljski preveritelj.

5a. Organizacija mora akreditacijskemu organu dovoliti, da med postopkom preverjanja in potrjevanja opravlja nadzor nad okoljskim preveriteljem.

6. Vsaka odločitev, ki jo akreditacijski organ sprejme z namenom, da prekine ali začasno odvzame akreditacijo ali omeji njen obseg, se sprejme šele po tem, ko je imel okoljski preveritelj možnost za zaslišanje.

7. Če je akreditacijski organ, odgovoren za nadzor, mnenja, da kakovost dela, ki ga opravlja okoljski preveritelj, ne izpolnjuje zahtev iz te uredbe, zadevnemu okoljskemu preveritelju in pristojnemu organu, pri katerem se namerava za registracijo prijaviti organizacija, ki se preverja, ali pristojnemu organu, ki je zadevno organizacijo registriral, pošlje pisno poročilo o nadzoru.

V primeru nadaljnjega spora se poročilo o nadzoru pošlje srečanju akreditacijskih organov iz člena 30.

Člen 23

Dodatni pogoji za nadzor nad okoljskimi preveritelji, dejavnimi v državi članici, ki ni država, v kateri je bila podeljena akreditacija

1. Okoljski preveritelj, akreditiran v eni državi članici, mora najmanj deset delovnih dni pred opravljanjem dejavnosti preverjanja in potrjevanja v drugi državi članici, akreditacijskemu organu te druge države članice predložiti:
 - (a) podrobne podatke o svoji akreditaciji, strokovni usposobljenosti, zlasti podatke o poznavanju zakonskih zahtev v zvezi z okoljem in uradnega jezika druge države članice, in, če je primerno, sestavo skupine;
 - (b) čas in kraj preverjanja in potrjevanja;
 - (c) naslov ter kontaktne podatke organizacije.

Uradno obvestilo se pošlje pred vsakim novim preverjanjem in potrjevanjem.
2. Akreditacijski organ lahko zahteva pojasnitev preveriteljevega poznavanja potrebnih veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem.
3. Akreditacijski organ lahko poleg pogojev iz odstavka 1 zahteva še druge pogoje, vendar samo, če slednji ne posegajo v pravico okoljskega preveritelja, da opravlja storitve v državi članici, ki ni država članica, v kateri je bila podeljena akreditacija.
4. Akreditacijski organ ne sme uporabljati postopka iz odstavka 1 za zavlačevanje prihoda okoljskega preveritelja. Če akreditacijski organ ne more izpolniti nalog iz odstavkov 2 in 3 pred časom pregleda in preverjanja, kot mu ga je sporočil preveritelj v skladu s točko (b) odstavka 1, preveritelju pošlje utemeljene razloge za to.

5. Akreditacijski organ ne zaračuna diskriminatornih pristojbin za uradno obvestilo in nadzor.
6. Če je akreditacijski organ, odgovoren za nadzor, mnenja, da kakovost dela, ki ga opravlja okoljski preveritelj, ne izpolnjuje zahtev iz te uredbe, se zadevnemu okoljskemu preveritelju in akreditacijskemu organu, ki je podelil akreditacijo, ter pristojnemu organu, pri katerem se namerava za registracijo prijaviti organizacija, ki se preverja, ali pristojnemu organu, ki je zadevno organizacijo registriral, pošlje pisno poročilo o nadzoru. V primeru nadaljnjega spora se poročilo o nadzoru pošlje skupščini akreditacijskih organov iz člena 30.
7. [...]

Člen 24

Pogoji za opravljanje preverjanja in potrjevanja

1. Okoljski preveritelj deluje v okviru obsega akreditacije in na podlagi pisnega dogovora z organizacijo.

Sporazum:

- (a) določa obseg dejavnosti;
- (b) določa pogoje, ki okoljskemu preveritelju omogočajo, da neodvisno in profesionalno opravlja svojo dejavnost, ter
- (c) organizacijo zavezuje, da ustrezno sodeluje.

2. Okoljski preveritelj zagotovi, da so sestavni deli organizacije nedvoumno opredeljeni in ustrezajo resnični razdelitvi dejavnosti.

V okoljski izjavi so jasno opredeljeni različni deli organizacije, ki se preverjajo ali potrjujejo.

3. Okoljski preveritelj opravi oceno elementov iz člena 17.
4. Okoljski preveritelj pri preverjanju in potrjevanju pregleda dokumentacijo, obišče organizacijo, opravi naključna preverjanja in pogovore z osebjem.
5. Organizacija okoljskemu preveritelju pred njegovim obiskom zagotovi osnovne informacije o organizaciji in njenih dejavnostih, njeni okoljski politiki ter programu, opis sistema okoljskega ravnanja, ki ga uporablja, podrobnosti o opravljenem okoljskem pregledu ali presoji, poročilo o tem pregledu ali presoji ter o vseh izvedenih korektivnih ukrepih, ki so temu sledili, in osnutek okoljske izjave ali [...] njene posodobitve.
6. Okoljski preveritelj za organizacijo pripravi pisno poročilo o izidu pregleda, v katerem navede:
 - (a) vsa vprašanja, povezana z dejavnostjo, ki jo je okoljski preveritelj opravil;
 - (b) opis skladnosti z vsemi zahtevami iz te uredbe, vključno s podporno dokumentacijo, ugotovitvami in sklepi;
 - (c novo) primerjavo dosežkov in ciljev iz prejšnjih okoljskih izjav ter oceno uspešnosti in oceno stalnega izboljševanja uspešnosti organizacije;

(d novo)po potrebi tehnične pomanjkljivosti okoljskega pregleda, metode presoje, sistema okoljskega ravnanja ali katerega koli drugega ustreznega postopka.

7. V primeru neskladnosti z določbami iz te uredbe v poročilu navede tudi:
- (a) ugotovitve in sklepe organizacije o neskladnosti ter dokaze, na katerih te ugotovitve in sklepi temeljijo;
 - (b) točke neskladja z osnutkom okoljske izjave ali [...] njenih posodobitev, in podrobnosti sprememb ali dopolnitev, ki bi jih bilo treba vključiti v okoljsko izjavo ali njene posodobitve;
- [...]
8. Po končanem preverjanju okoljski preveritelj potrdi okoljsko izjavo organizacije ali [...] njene posodobitve in potrdi, da izpolnjuje zahteve iz te uredbe, če izid preverjanja in potrjevanja potrjuje:
- (a) da so informacije in podatki iz okoljske izjave organizacije ali [...] njenih posodobitev zanesljivi in pravilni ter izpolnjujejo zahteve iz te uredbe;
 - (b) da ni dokazov za to, da organizacija ne bi izpolnjevala [...] veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem.
9. Okoljski preveritelj ob potrditvi izda podpisano izjavo iz Priloge VII, ki navaja, da je bilo preverjanje in potrjevanje opravljeno v skladu s to uredbo.

10 (novo) Okoljski preveritelji, ki so akreditirani v eni državi članici, lahko opravljajo dejavnosti preverjanja in potrjevanja v katerikoli drugi državi članici v skladu z zahtevami iz te uredbe.

Dejavnosti preverjanja ali potrjevanja nadzira akreditacijski organ države članice, v kateri se bodo opravljale te dejavnosti. Začetek dejavnosti je treba sporočiti zadevni državi članici.

Člen 25

Preverjanje in potrjevanje majhnih organizacij

1. Okoljski preveritelj pri opravljanju dejavnosti preverjanja in potrjevanja upošteva posebne značilnosti majhnih organizacij, vključno z:
 - (a) neposrednim poročanjem;
 - (b) večnamenskim osebjem;
 - (c) usposabljanjem na delovnem mestu
 - (d) zmožnostjo hitrega prilagajanja spremembam ter ter
 - (e) omejenim obsegom dokumentacije delovnih postopkov.
2. Okoljski preveritelj opravlja preverjanje ali potrjevanje na način, ki majhnim organizacijam ne povzroča nepotrebnih bremen.
3. Okoljski preveritelj upošteva objektivne dokaze o učinkovitosti sistema, vključno s postopki v organizaciji, ki so sorazmerni z velikostjo in zahtevnostjo njenega delovanja, vrstami povezanih okoljskih vplivov ter usposobljenostjo operaterjev.

Člen 26

črtano

Člen 27

Pogoji za preverjanje in potrjevanje v tretjih državah

1. Okoljski preveritelji, ki so akreditirani v eni državi članici, lahko opravljajo dejavnosti preverjanja in potrjevanja organizacije v tretji državi v skladu z zahtevami iz te uredbe.
2. Vsaj šest tednov pred vsakim preverjanjem ali potrjevanjem v tretji državi okoljski preveritelj akreditacijskemu organu države članice, v kateri se namerava zadevna organizacija prijaviti za registracijo ali v kateri je registrirana, sporoči podrobnosti svoje akreditacije ter kraj in čas opravljanja preverjanja ali potrjevanja.
3. Dejavnosti preverjanja ali potrjevanja nadzira akreditacijski organ države članice, v kateri je akreditiran okoljski preveritelj [...]. Začetek dejavnosti je treba sporočiti zadevnemu [...] akreditacijskemu organu.

POGLAVJE VI

Akreditacijski organi

Člen 28

Potek akreditacije

1. Akreditacijski organi, ki jih država članica imenuje v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 765/2008, so odgovorni za akreditacijo okoljskih preveriteljev ter nadzor nad dejavnostmi, ki jih po tej uredbi opravljajo okoljski preveritelji.
2. Akreditacijski organi ocenjujejo usposobljenost okoljskih preveriteljev v zvezi z elementi iz členov 19, 20 in 21, ki ustrezajo obsegu želene akreditacije.
3. Obseg akreditacije okoljskih preveriteljev je opredeljen v skladu s klasifikacijo gospodarskih dejavnosti iz Uredbe (ES) št. 1893/2006. Ta obseg je omejen z usposobljenostjo okoljskega preveritelja ter, če je primerno, upošteva obseg in zahtevnost dejavnosti.
4. Akreditacijski organi vzpostavijo ustrezne postopke za akreditacijo, zavrnitev akreditacije, zadržanje in odvzem akreditacije okoljskih preveriteljev ter za nadzor nad okoljskimi preveritelji.

Ti postopki zajemajo mehanizme za obravnavanje ugotovitev zadevnih strani, vključno s pristojnimi organi, glede prosilca in akreditiranih okoljskih preveriteljev.

5. Akreditacijski organ v primeru zavrnitve akreditacije okoljskega preveritelja obvesti o razlogih za sprejeto odločitev.

6. Akreditacijski organi pripravljajo, pregledujejo in posodablajo seznam okoljskih preveriteljev ter obseg njihovih akreditacij v svojih državah članicah in o spremembah seznama vsak mesec obveščajo Komisijo ter pristojni organ države članice, v kateri je akreditacijski organ.
7. Akreditacijski organ v okviru pravil in postopkov spremljanja dejavnosti, opredeljenih v členu 5(3) Uredbe (ES) št. 765/2008, pripravi poročilo o nadzoru, če se po posvetovanju z zadevnim okoljskim preveriteljem odloči:
 - (a) bodisi da dejavnosti okoljskega preveritelja niso bile opravljene dovolj dobro, da bi zagotovile, da organizacija izpolnjuje zahteve iz te uredbe,
 - (b) bodisi da je preverjanje in potrjevanje, ki ga je opravil okoljski preveritelj, kršilo eno ali več zahtev iz te uredbe.

To poročilo se pošlje pristojnemu organu v državi članici, v kateri je organizacija registrirana ali prijavljena za registracijo, in če je primerno, akreditacijskemu organu, ki je podelil akreditacijo.

Člen 29

Zadržanje in odvzem akreditacije

1. Za zadržanje ali odvzem akreditacije je potrebno posvetovanje z zadevnimi stranmi, vključno z okoljskim preveriteljem, da se akreditacijskemu organu zagotovi potrebne dokaze za sprejetje odločitve.
2. Akreditacijski organ obvesti okoljskega preveritelja o razlogih za sprejete ukrepe, in če je primerno, o poteku razprave s pristojnim izvršilnim organom.

3. Akreditacija se zadrži ali odvzame do prejema zagotovila, da preveritelj izpolnjuje zahteve iz te uredbe, če je primerno, odvisno od narave in obsega neupoštevanja ali kršitve zakonskih zahtev.
4. Zadržanje akreditacije preneha, če akreditacijski organ prejme zadovoljive informacije o tem, da okoljski preveritelj izpolnjuje zahteve iz te uredbe.

Člen 30

Skupščina akreditacijskih organov

1. Akreditacijski organi iz vseh držav članic se v okviru organa, priznanega v členu 14 Uredbe (ES) št. 765/2008, sestanejo vsaj enkrat letno v prisotnosti predstavnika Komisije (v nadaljnjem besedilu: skupščina akreditacijskih organov).
2. Naloga skupščine akreditacijskih organov je zagotavljati doslednost postopkov, ki se nanašajo na:
 - (a) akreditacijo preveriteljev po tej uredbi, vključno z zavrnitvijo, zadržanjem in odvzemom akreditacij;
 - (b) nadzor nad dejavnostmi, ki jih opravljajo akreditirani preveritelji.
3. Srečanje akreditacijskih organov razvija navodila glede vprašanj, ki so v pristojnosti akreditacijskih organov.
4. Skupščina akreditacijskih organov sprejme poslovnik.
5. Navodila iz odstavka 3 in poslovnik iz odstavka 4 se pošljeta Komisiji.

Člen 31

Medsebojno ocenjevanje akreditacijskih organov

1. Medsebojno ocenjevanje v zvezi z akreditacijo okoljskih preveriteljev po tej uredbi, ki ga v skladu s členom 10 Uredbe (ES) št. 765/2008 organizira organ iz člena 30(1), se opravlja redno, najmanj vsaka štiri leta, ter zajema [...] ocenjevanje pravil in postopkov iz členov 28 in 29.[...]

[...]

Pri medsebojnem ocenjevanju so udeleženi vsi akreditacijski organi.

2. [...]
3. Organ iz člena 30(1) Komisiji pošlje letno poročilo o medsebojnem ocenjevanju.

To poročilo je javno dostopno.

POGLAVJE VII

Pravila, ki veljajo za države članice

Člen 32

črtano

Člen 33

Pomoč organizacijam glede izpolnjevanja zakonskih zahtev v zvezi z okoljem

1. Države članice [...] zagotovijo, da majhne organizacije v postopku registracije na zahtevo pridobijo informacije in pomoč glede zakonskih zahtev v zvezi z okoljem v zadevni državi članici.
2. Pomoč zajema:
 - (a) informacije o veljavnih zakonskih zahtevah v zvezi z okoljem;
 - (b) določitev pristojnega izvršilnega organa za posamezno zakonsko zahtevo v zvezi z okoljem, ki je bila ugotovljena kot veljavna;

[...]
3. Države članice lahko nalogo iz odstavkov 1 in 2 prenesejo na pristojni organ ali kateri koli drug organ, ki ima potrebno strokovno znanje ter ustrezne finančne vire, da izpolnjuje svojo nalogo.
4. [...]

5. Države članice zagotovijo, da izvršilni organi odgovarjajo na prošnje, ki jih pošljejo majhne organizacije glede veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem, ki so v njihovi pristojnosti, ter organizacijam zagotovijo informacije o sredstvih za zagotavljanje dokazov, da organizacija izpolnjuje ustrezne zakonske zahteve [...].
6. Države članice zagotovijo, da pristojni izvršilni organi čim prej, v vsakem primeru pa v enem mesecu, pristojnemu organu, ki je organizacijo registriral, sporočijo vsakršno neskladnost registriranih organizacij [...] z veljavnimi zakonskimi zahtevami v zvezi z okoljem.

Člen 34

[...] Strategija

[...]

1. Države članice v sodelovanju s pristojnimi in izvršilnimi organi ter drugimi ustreznimi zainteresiranimi stranmi vzpostavijo strategijo, ki vključuje:
 - (a) načrt promocijskih in informacijskih dejavnosti v skladu s členoma 35 in 36;
 - (b) ukrepe za spodbujanje udeležbe majhnih organizacij v skladu s členom 37;
 - (c) ukrepe za spodbujanje skupinskega pristopa in načela postopnosti v skladu s členom 38;
 - (d) ukrepe za povezovanje EMAS ter drugih okoljskih politik in instrumentov v Skupnosti v skladu s členom 39.
2. Strategija se pregleda vsaka tri leta.

Člen 35
Obveščanje

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za obveščanje:
 - (a) javnosti o ciljih in glavnih sestavnih delih sistema EMAS;
 - (b) organizacij, da se seznanijo z vsebino te uredbe.
2. Države članice, kadar je primerno, [...] za spodbujanje splošne ozaveščenosti o sistemu EMAS uporabljajo strokovne publikacije, lokalne časopise, promocijske kampanje ali katera koli druga funkcionalna sredstva.

Države članice lahko sodelujejo zlasti z industrijskimi združenji, potrošniškimi organizacijami, okoljskimi organizacijami, sindikati, lokalnimi ustanovami in drugimi ustreznimi zainteresiranimi stranmi.
3. [...]

Člen 36
Promocijske dejavnosti

Države članice opravljajo promocijske dejavnosti za sistem EMAS.

Te dejavnosti lahko vključujejo:

- (1) spodbujanje izmenjave znanja in najboljših praks glede sistema EMAS med vsemi udeleženi stranmi;
- (2) razvijanje učinkovitih orodij za promocijo sistema EMAS, namenjenih skupni uporabi z organizacijami;

- (3) zagotavljanje tehnične podpore organizacijam pri opredeljevanju in izvajanju njihovih dejavnosti trženja, povezanih s sistemom EMAS;
- (4) spodbujanje partnerstev med organizacijami za promocijo sistema EMAS.

Člen 37

Spodbujanje udeležbe majhnih organizacij

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za spodbujanje udeležbe majhnih organizacij, tako da:

- (1) omogočajo lažji dostop do informacij in podpornih skladov, ki so jim posebej prilagojeni;
- (2) zagotavljajo, da razumne registracijske pristojbine spodbujajo njihovo udeležbo;
- (3) spodbujajo ukrepe tehnične pomoči [...].

Člen 38

Skupinski pristop in načelo postopnosti

- 1. Države članice [...] spodbujajo lokalne organe, da v sodelovanju z industrijskimi združenji, gospodarskimi zbornicami in drugimi zadevnimi stranmi [...] ponudijo skupinam organizacij, ki jih povezujejo geografska bližina ali poslovne dejavnosti, posebno pomoč pri izpolnjevanju zahtev za registracijo iz členov 4, 5 in 6.
- 2. Države članice [...] spodbujajo organizacije, da izvajajo sisteme okoljskega ravnanja. Še zlasti spodbujajo pristop, ki [...] postopoma privede do registracije v sistem EMAS.

3. [...] Sistemi in programi, vzpostavljeni v skladu z odstavkoma 1 in 2, delujejo z namenom, da se udeleženci, zlasti majhne organizacije, izognejo nepotrebnim stroškom.

Člen 39

EMAS ter druge okoljske politike in instrumenti v Skupnosti

1. Države članice [...] preučijo, kako je mogoče registracije v sistemu EMAS v skladu s to uredbo:
 - (a) upoštevati pri pripravi nove zakonodaje;
 - (b) uporabiti kot orodje pri izvajanju in izvrševanju zakonodaje;
 - (c novo) upoštevati pri javnih naročilih in nabavah.
2. Države članice brez poseganja v zakonodajo Skupnosti, zlasti zakonodajo glede konkurence, obdavčevanja in državnih pomoči, če je primerno, sprejmejo ukrepe za olajšanje registracije organizacij v sistem EMAS ali njihovo ohranitev v sistemu.

Ukrepi lahko med drugim [...] vključujejo [...]:

- (a) oprostitev uporabe zakonskih določb, da se organizacija, registrirana v sistemu EMAS šteje, da izpolnjuje določene zakonske zahteve v zvezi z okoljem, ki jih določajo drugi pravni instrumenti, ki jih izpostavijo pristojni organi;
- (b) boljšo pripravo zakonodaje, s čimer se drugi pravni instrumenti spremenijo tako, da se breme organizacij, udeleženih v sistemu EMAS odstrani, zmanjša ali poenostavi z namenom spodbujanja učinkovitega delovanja trgov ter se dvigne raven konkurenčnosti.

Člen 40
[...] Pristojbine

1. Države članice lahko vzpostavijo sistem pristojbin in pri tem upoštevajo:
 - (a) stroške, nastale v zvezi z zagotavljanjem informacij in pomoči organizacijam s strani organov, ki so jih na podlagi člena 33 za ta namen imenovale ali ustanovile države članice;
 - (b) stroške, nastale v zvezi z akreditacijo in nadzorom nad okoljskimi preveritelji [...];
 - (c) stroške registracije, ohranjanje, zadržanje ali izbris registracije s strani pristojnih organov in dodatne stroške upravljanja [...] teh postopkov za organizacije zunaj Skupnosti.

Te pristojbine ne smejo preseči razumnega zneska in so sorazmerne z velikostjo organizacije ter dela, ki ga je treba opraviti.

2. Države članice se lahko odločijo, da v okviru promocijskega ukrepa ne zaračunajo pristojbin za registracijo in ohranjanje registracije.

Člen 41
Neskladnost

1. Države članice v primeru neskladnosti z določbami te uredbe sprejmejo ustrezne pravne ali upravne ukrepe.
2. Države članice z uvedbo učinkovitih določb zagotovijo, da ne prihaja do uporabe logotipa EMAS, ki je v nasprotju z določbami te uredbe.

Uporabljajo se lahko določbe, uvedene v skladu z Direktivo 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu¹⁵.

Člen 42

Obveščanje in poročanje Komisiji

1.(novo) Države članice Komisijo obvestijo o strukturi in postopkih, ki se nanašajo na delovanje pristojnih organov in akreditacijskih organov ter te informacije redno posodablajo.

2. Države članice vsakih 30 mesecev poročajo Komisiji o ukrepih, ki so jih sprejele na podlagi te uredbe.

Države članice v teh poročilih upoštevajo zadnje poročilo, ki ga je Komisija v skladu s členom 47 predložila Evropskem parlamentu in Svetu.

¹⁵ UL L 149, 11.6.2005, str. 22.

POGLAVJE VIII

Pravila, ki veljajo za Evropsko Komisijo

Člen 43

Obveščanje

1. Komisija obvešča:
 - (a) javnost o ciljih in glavnih sestavnih delih sistema EMAS;
 - (b novo) organizacije, da se seznani z vsebino te uredbe.
2. Komisija upravlja in daje na voljo javnosti:
 - (a) register okoljskih preveriteljev in organizacij, registriranih v sistemu EMAS;
 - (b) podatkovno zbirko okoljskih izjav [...] v elektronski obliki;
 - (c novo) podatkovno zbirko najboljših praks glede sistema EMAS, vključno z učinkovitimi orodji za promocijo EMAS in primeri tehnične podpore organizacijam.

Člen 44

Sodelovanje in koordiniranje

1. Komisija lahko spodbuja sodelovanje med državami članicami, da se v Skupnosti zlasti doseže enotna in dosledna uporaba pravil, povezanih z:
 - (a) registracijo organizacij;

- (b) okoljskimi preveritelji;
 - (c) informacijami in pomočjo iz člena 33.
2. Komisija ter druge institucije in organi Skupnosti se, brez poseganja v zakonodajo Skupnosti o javnih naročilih, kadar je primerno, sklicujejo na EMAS ali druge sisteme okoljskega ravnanja, če je dokazana njihova dejanska enakovrednost s sistemom EMAS, za pogoje uspešnosti izvajanja pogodb za delo in storitve.

Člen 44a

Vključevanje sistema EMAS v druge okoljske politike in instrumente v Skupnosti

Komisija preuči, kako je mogoče registracije v sistemu EMAS v skladu s to uredbo:

- (1) upoštevati pri pripravi nove in pregledu obstoječe zakonodaje, zlasti z oprostitvijo uporabe zakonskih določb in boljšo pripravo zakonodaje, kakor je opisano v členu 39(2);
- (2) uporabiti kot orodje pri izvajanju in izvrševanju zakonodaje.

Člen 45

Povezava z drugimi sistemi okoljskega ravnanja

- 1. Države članice lahko Komisiji predložijo pisno prošnjo za priznanje obstoječih sistemov okoljskega ravnanja ali njihovih delov, ki so pridobili certifikat po ustreznih postopkih certificiranja, veljavnih na nacionalni ali regionalni ravni, ker izpolnjujejo ustrezne zahteve iz te uredbe.
- 2. Države članice v svoji prošnji navedejo ustrezne dele sistemov okoljskega ravnanja in ustrezne zahteve iz te uredbe.

3. Države članice zagotovijo dokaze enakovrednosti vseh ustreznih delov zadevnega sistema okoljskega ravnanja s to uredbo.
4. Komisija po pregledu prošnje iz odstavka 1 in v skladu s postopki iz člena 49(2) prizna ustrezne dele sistemov okoljskega ravnanja ter potrdi akreditacijske zahteve za certifikacijske organe, če je mnenja, da je država članica:
 - (a) v prošnji dovolj jasno navedla ustrezne dele sistemov okoljskega ravnanja in ustrezne zahteve iz te uredbe;
 - (b) zagotovila zadostne dokaze enakovrednosti vseh ustreznih delov zadevnega sistema okoljskega ravnanja s to uredbo.
5. Komisija sklice na priznane sisteme okoljskega ravnanja, vključno z ustreznimi deli sistema EMAS iz Priloge I, na katere se nanašajo, in priznane akreditacijske zahteve objavi v *Uradnem listu Evropske Unije*.

Člen 46

Priprava sektorskih referenčnih dokumentov

1. Komisija v posvetovanju z [...] državami članicami in drugimi zainteresiranimi stranmi [...] pripravi sektorske referenčne dokumente, ki vključujejo najboljše prakse okoljskega ravnanja ter kazalnike okoljske uspešnosti za posamezne sektorje.

Komisija lahko pripravi tudi referenčne dokumente za splošno uporabo.
2. Komisija upošteva obstoječe referenčne dokumente in kazalnike okoljske uspešnosti, pripravljene v skladu z drugimi okoljskimi politikami in instrumenti v Skupnosti ali mednarodnimi standardi.

3. Navedeni ukrepi za spremembo nebistvenih določb iz te uredbe z njeno dopolnitvijo se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

Člen 47

Poročanje

Komisija na pet let Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo z informacijami o dejavnostih in ukrepih, sprejetih na podlagi tega poglavja, ter informacijami, ki jih prejme od držav članic na podlagi členov 32 in 42.

POGLAVJE IX

Končne določbe

Člen 48

Spremembe prilog

1. Komisija lahko, če je potrebno ali primerno, te priloge spremeni glede na pridobljene izkušnje z delovanjem sistema EMAS, kot odziv na ugotovljene potrebe po oblikovanju navodil o zahtevah sistema EMAS in v skladu s kakršnimi koli spremembami mednarodnih standardov ali novih standardov, ki pomembno vplivajo na učinkovitost te uredbe.
2. Ukrepi, namenjeni spremembi nebistvenih elementov te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

Člen 49

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja svetovalni postopek iz člena 3 Sklepa Sveta 1999/468/ES v skladu s členom 7(3) in členom 8 Sklepa.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljajo členi 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa Sveta 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 50

Revizija

Najpozneje pet let po začetku veljavnosti te uredbe Komisija pregleda sistem EMAS na podlagi izkušenj, pridobljenih med njegovim delovanjem, in mednarodnega razvoja dogodkov. Pri tem upošteva poročila, ki jih je v skladu s členom 47 predložila Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 51

Razveljavitev in prehodne določbe

1. Razveljavijo se naslednji pravni akti:

- (a) Uredba (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS)¹⁶;
- (b) Odločba Komisije 2001/681/ES o smernicah za izvajanje Uredbe (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001 o prostovoljni udeležbi organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS)¹⁷;
- (c) Odločba Komisije 2006/193/ES o določitvi pravil o uporabi logotipa EMAS v izjemnih primerih transportne embalaže in terciarne embalaže v skladu z Uredbo (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁸.

¹⁶ UL L 114, 24.4.2001, str. 1.

¹⁷ UL L 247, 17.9.2001, str. 24.

¹⁸ UL L 70, 9.3.2006, str. 63.

(d novo) Uredba Komisije (ES) št. 196/2006 z dne 3. februarja 2006 o spremembi Priloge I k Uredbi (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta zaradi upoštevanja evropskega standarda EN ISO 14001:2004 in razveljavitvi Odločbe 97/265/ES¹⁹;

(e novo) Odločba Komisije 2007/747/ES z dne 19. novembra 2007 o priznavanju postopkov certificiranja v skladu s členom 9 Uredbe (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS) in razveljavitvi Odločbe 97/264/ES²⁰;

2. Z odstopanjem od odstavka 1, se uporabljajo drugi, tretji in četrti pododstavek tega odstavka.

Nacionalni akreditacijski organi in pristojni organi, ustanovljeni v skladu z Uredbo (ES) št. 761/2001, nadaljujejo opravljanje svojih dejavnosti. Države članice v skladu s to uredbo spremenijo postopke, po katerih delujejo akreditacijski in pristojni organi. Države članice zagotovijo, da ti sistemi v celoti delujejo v šestih mesecih od začetka veljavnosti te uredbe.

Organizacije, registrirane v skladu z Uredbo (ES) št. 761/2001, ostanejo v registru EMAS. Okoljski preveritelj ob naslednjem pregledu organizacije preveri njeno izpolnjevanje novih zahtev iz te uredbe. Če se naslednje preverjanje opravi prej kot v šestih mesecih po začetku veljavnosti te uredbe, se lahko datum naslednjega preverjanja s soglasjem okoljskega preveritelja in pristojnih organov podaljša za šest mesecev.

¹⁹ UL L 32, 4.2.2006, str. 4.

²⁰ UL L 303, 21.11.2007, str. 37.

Okoljski preveritelji, akreditirani v skladu z Uredbo (ES) št. 761/2001, lahko nadaljujejo opravljanje svojih dejavnosti v skladu z zahtevami, določenimi v tej uredbi.

3. Sklicevanja na Uredbo (ES) št. 761/2001 se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se razlagajo v skladu s primerjalno tabelo iz Priloge VIII.

Člen 52

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament

Za Svet

Predsednik

Predsednik

PRILOGA I

OKOLJSKI PREGLED

Okoljski pregled obsega naslednja ključna področja:

1. Določitev veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem.

Organizacija poleg oblikovanja seznama veljavnih zakonskih zahtev tudi navede, kako se lahko zagotovi dokaze o skladnosti z različnimi zahtevami.

2. Določitev vseh neposrednih in posrednih okoljskih vidikov, ki imajo pomemben vpliv na okolje, pri čemer se, če je primerno, ti vidiki kakovostno in količinsko opredelijo, ter izdelava registra tistih vidikov, ki so določeni kot pomembni.

Organizacija upošteva naslednja vprašanja pri ocenjevanju pomembnosti okoljskega vidika:

- (a) možnost povzročitve okoljske škode;
- (b) ranljivost lokalnega, regionalnega in globalnega okolja;
- (c) obseg, število, pogostost in reverzibilnost vidika ali vpliva;
- (d) obstoj in zahteve veljavne okoljske zakonodaje;
- (e) pomembnost delničarjev in zaposlenih v organizaciji.

(a) Neposredni okoljski vidiki

Neposredni okoljski vidiki so povezani z dejavnostmi, izdelki in storitvami samih organizacij, nad katerimi imajo neposreden upravljavski nadzor.

Vse organizacije morajo upoštevati neposredne vidike svojega delovanja.

Med neposredne okoljske vidike med drugim spadajo:

- (a) zakonske zahteve in omejitve dovoljenj;
- (b) emisije v zrak;
- (c) izpusti v vodo;
- (d) proizvodnja, recikliranje, ponovna uporaba, prevoz in odstranjevanje trdnih in drugih odpadkov, zlasti nevarnih odpadkov;
- (e) raba in kontaminacija tal;
- (f) uporaba naravnih virov in surovin (vključno z energijo);
- (g) lokalna vprašanja (hrup, vibracije, vonjave, prah, zunanji videz itd.);
- (h) vprašanja prevoza (za blago in storitve);
- (i) nevarnost okoljskih nesreč in vplivov, ki se ali se lahko pojavijo kot posledica nepričakovanih dogodkov, nesreč in možnih izrednih razmer;
- (j) vplivi na biotsko raznovrstnost.

(b) Posredni okoljski vidiki

Posredni okoljski vplivi so lahko posledica povezav organizacije s tretjimi osebami, na katere lahko do razumne meje vpliva organizacija, ki je zaprosila za registracijo v sistem EMAS.

Za neindustrijske organizacije, kot so lokalne oblasti ali finančne institucije, je bistveno, da upoštevajo tudi okoljske vidike, ki so povezani z njihovo osnovno dejavnostjo. Pregled, ki je omejen na okoljske vidike lokacije organizacije in njene objekte, ni dovolj.

Ti med drugim zajemajo:

- (a) vprašanja, povezana z življenjskim krogom proizvodov (oblikovanje, razvoj, embalaža, prevoz, uporaba in predelava/odstranjevanje odpadkov);
- (b) naložbe v osnovna sredstva, dajanje posojil in zavarovalniške storitve;
- (c) nove trge;
- (d) izbor in sestavo storitev (npr. prevoz ali gostinstvo);
- (e) upravne in planske odločitve;
- (f) sestavo izbire proizvodov;
- (g) okoljsko uspešnost in prakse pogodbenih izvajalcev, podizvajalcev in dobaviteljev.

Organizacije morajo biti zmožne dokazati, da so ugotovile pomembne okoljske vidike, povezane z njihovimi postopki naročil, in da sistem ravnanja obravnava pomembne vplive, povezane s temi vidiki. Organizacija bi si morala prizadevati zagotoviti, da dobavitelji in tisti, ki delujejo v imenu organizacije, pri izvajanju dejavnosti v okviru pogodbe ravna v skladu z okoljsko politiko organizacije.

V primeru teh posrednih okoljskih vidikov organizacija prouči, kolikšen je lahko njen vpliv na te vidike in kakšne ukrepe lahko sprejme, da bi zmanjšala vpliv.

3. Opis meril za oceno pomena okoljskega vpliva

Organizacija opredeli merila za ocenjevanje pomembnosti okoljskih vidikov svojih dejavnosti, proizvodov in storitev za določitev tistih vidikov, ki imajo pomemben vpliv na okolje.

Merila, ki jih organizacija razvije, upoštevajo zakonodajo Skupnosti in so izčrpna, omogočajo neodvisno preverjanje, so ponovljiva in na voljo javnosti.

Premisleki pri določanju meril za ocenjevanje pomembnosti okoljskih vidikov organizacije lahko vključujejo, niso pa omejeni na:

- (a) informacije o stanju okolja za določitev dejavnosti, proizvodov in storitev organizacije, ki lahko vplivajo na okolje;
- (b) obstoječe podatke organizacije o vložkih materialov in energije, izpustih, odpadkih in emisijah z vidika tveganja;
- (c) stališča zainteresiranih strani;
- (d) okoljske dejavnosti organizacije, ki so urejene s predpisi;
- (e) dejavnosti v zvezi z naročili;
- (f) oblikovanje, razvoj, izdelavo, distribucijo, vzdrževanje, uporabo, ponovno uporabo, recikliranje in odstranjevanje proizvodov organizacije;
- (g) tiste dejavnosti organizacije, ki povzročajo najpomembnejše okoljske stroške in prinašajo največje okoljske koristi.

Organizacija pri ocenjevanju pomembnosti vplivov svojih dejavnosti na okolje ne razmišlja le o običajnih pogojih obratovanja, ampak tudi o razmerah ob zagonu in zaustavitvi ter o izrednih razmerah, ki se jih da razumno predvideti. Upošteva se pretekle, sedanje in načrtovane dejavnosti.

4. Pregled vseh obstoječih praks in postopkov v zvezi z okoljskim ravnanjem.
5. Ocena povratnih informacij iz preiskav prejšnjih dogodkov.

PRILOGA II

Zahteve za sistem okoljskega ravnanja ter dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS

Zahteve za sistem okoljskega ravnanja po sistemu EMAS so zahteve iz oddelka 4 standarda EN ISO 14001:2004. Te zahteve so navedene v levem stolpcu spodnje tabele, ki je sestavni del dela A te priloge.

Poleg tega morajo registrirane organizacije obravnavati vrsto dodatnih vprašanj, ki se neposredno nanašajo na številne elemente oddelka 4 standarda EN ISO 14001:2004. Te dodatne zahteve so navedene v desnem stolpcu spodaj, ki je sestavni del dela B te priloge.

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
Organizacije, ki sodelujejo v sistemu za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), izvajajo zahteve EN ISO 14001:2004, opisane v oddelku 4 Evropskega standarda ²¹ , ki so spodaj v celoti podane: A. Zahteve za sistem okoljskega ravnanja A.1. Splošne zahteve Organizacija vzpostavi, dokumentira, izvaja, vzdržuje in nenehno izboljšuje sistem okoljskega ravnanja v skladu z zahtevami tega mednarodnega standarda ter določi način izpolnjevanja teh zahtev.	

²¹ Uporabo besedila, ponatisnjenega v tej prilogi, je dovolil CEN. Celotno besedilo je možno kupiti pri nacionalnih organizacijah za standardizacijo, navedenih v seznamu v tej prilogi. Ponatis te priloge v komercialne namene ni dovoljen.

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
Organizacija določi in dokumentira obseg svojega sistema okoljskega ravnanja. A.2. Okoljska politika Najvišje vodstvo organizacije določi njeno okoljsko politiko in v določenem obsegu sistema okoljskega ravnanja zagotovi, da: (a) ustreza naravi, obsegu in vplivom njenih dejavnosti, proizvodov in storitev na okolje; (b) vključuje zavezanost za nenehno izboljševanje in preprečevanje onesnaževanja; (c) vključuje zavezanost za izpolnjevanje veljavnih zakonskih zahtev in drugih zahtev, na katere je organizacija pristala in so povezane z njenimi okoljskimi vidiki; (d) zagotavlja okvir za postavitev in pregled okoljskih splošnih in posamičnih ciljev; (e) je dokumentirana, se izvaja in vzdržuje; (f) jo poznajo vse osebe, ki delajo za organizacijo ali v njenem imenu ter (g) je na voljo javnosti.	

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
Organizacija zagotovi, da se te veljavne pravne in druge zahteve, na katere je organizacija pristala, upoštevajo pri vzpostavljanju, izvajanju in vzdrževanju sistema okoljskega ravnanja. A.3.3. Splošni in posamični cilji ter programi Organizacija vzpostavi, izvaja ter vzdržuje dokumentirane splošne in posamične cilje za ustrezne funkcije ter na ustreznih ravneh znotraj organizacije.	B.1. Skladnost z zakonodajo Organizacije, ki se želijo registrirati v sistem EMAS, so sposobne dokazati, da: (17) so seznanjene z vsemi pravnimi zahtevami v zvezi z okoljem, ugotovljenimi v okoljskem pregledu v skladu s Prilogo I, ter s posledicami, ki jih imajo te zahteve za organizacijo; (18) delujejo v skladu z okoljsko zakonodajo, vključno z dovoljenji in omejitvami dovoljenj, ter (19) so vpeljale postopke, ki omogočajo organizaciji stalno izpolnjevanje teh zahtev.

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
Splošni in posamični cilji morajo biti merljivi, kadar je izvedljivo, in usklajeni z okoljsko politiko, vključno z zavezanostjo za preprečevanje onesnaževanja, izpolnjevanje veljavnih pravnih in drugih zahtev, na katere je organizacija pristala, ter zavezanostjo za stalno izboljševanje. Ko organizacija vzpostavlja ter pregleduje svoje splošne in posamične cilje, mora upoštevati pravne in druge zahteve, na katere je organizacija pristala, ter svoje pomembne okoljske vidike. Proučiti mora tudi svoje tehnološke možnosti, finančne, izvedbene in poslovne zahteve ter mnenja zainteresiranih strani. Organizacija vzpostavi, izvaja in vzdržuje programe za doseganje splošnih in posamičnih ciljev. Ti morajo vključevati: (a) določitev odgovornosti za doseganje splošnih in posamičnih ciljev za ustrezne funkcije ter na ustreznih ravneh znotraj organizacije ter (b) sredstva ter časovne okvire, v katerih je treba doseči zastavljene cilje.	

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
	B.2. Uspešnost (1) Organizacije so sposobne dokazati, da sistem ravnanja in postopki presoje obravnavajo dejansko okoljsko uspešnost organizacije glede na neposredne in posredne vidike, ugotovljene v okoljskem pregledu v skladu s Prilogo I. (2) Uspešnost organizacije glede na njene splošne in posamične cilje se ovrednoti kot del postopka vodstvenega pregleda. Organizacija se tudi zaveže, da bo stalno izboljševala svojo okoljsko uspešnost. Pri tem se lahko opre na lokalne, regionalne in nacionalne okoljske programe. (3) Sredstva za doseganje splošnih in posamičnih ciljev sama po sebi ne morejo biti okoljski cilji. Če organizacija obsega eno ali več lokacij, mora vsaka od lokacij, za katero se uporablja sistem EMAS, izpolnjevati vse zahteve sistema EMAS, vključno s stalnim izboljševanjem okoljske uspešnosti, kot je opredeljeno v členu 2(2) te uredbe.

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
A.4. Izvajanje in delovanje A.4.1. Viri, vloge, odgovornosti in pooblastila Vodstvo zagotovi, da so na voljo viri, nujni za vzpostavitev, izvajanje, vzdrževanje in izboljševanje sistema okoljskega ravnanja. Viri vključujejo človeške vire in specializirana znanja, infrastrukturo organizacije, tehnologijo ter finančne vire. Vloge, odgovornosti in pooblastila se opredelijo, dokumentirajo in posredujejo naprej, da se omogoči učinkovito ravnanje z okoljem. Najvišje vodstvo organizacije imenuje posebne predstavnike vodstva, ki ima ne glede na druge odgovornosti opredeljeno vlogo, odgovornosti in pooblastila za: (a) zagotavljanje, da je sistem okoljskega ravnanja vzpostavljen, se izvaja in vzdržuje v skladu z zahtevami tega mednarodnega standarda; (b) poročanje najvišjemu vodstvu o delovanju sistema okoljskega ravnanja za pregled, vključno s priporočili za izboljšave.	

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
A.4.2. Kompetentnost, usposabljanje in zavedanje	B.3. Udeležba zaposlenih (1) Organizacija mora priznati, da je dejavna udeležba zaposlenih spodbuda in predpogoj za stalne ter uspešne okoljske izboljšave in tudi ključni vir izboljšanja okoljske uspešnosti ter pravilen način za uspešno umestitev sistema okoljskega ravnanja in presoje v organizacijo. (2) Pojem „udeležba zaposlenih“ zajema sodelovanje posameznih zaposlenih in njihovih predstavnikov ter njihovo obveščanje. Zato je treba oblikovati programe udeležbe zaposlenih na vseh ravneh. Organizacija mora priznati, da je zavezanost, odzivanje in dejavna podpora uprave predpogoj za uspešno izvajanje navedenih postopkov. Pri tem gre poudariti, kako pomembno je, da uprava zaposlenim posreduje povratne informacije.

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
Organizacija zagotovi, da je vsaka oseba, ki izvaja naloge zanjo ali v njenem imenu in ki lahko povzroči pomembne vplive na okolje, ki jih je prepoznala organizacija, kompetentna na podlagi ustrezne izobrazbe, usposabljanja ali izkušenj. Organizacija mora voditi s tem povezano evidenco. Organizacija ugotovi potrebe po usposabljanju, povezane z njenimi okoljskimi vidiki in sistemom okoljskega ravnanja. Za izpolnjevanje teh potreb zagotovi usposabljanje ali sprejme druge ukrepe in vodi s tem povezano evidenco. Organizacija vzpostavi, izvaja in vzdržuje postopke, ki omogočajo, da se osebe, ki delajo zanjo ali v njenem imenu, zavedajo: (a) pomena izpolnjevanja okoljske politike in postopkov ter zahtev sistema okoljskega ravnanja; (b) pomembnih okoljskih vidikov in z njimi povezanih dejanskih ali možnih vplivov na okolje, povezanih z njihovim delom, ter koristi, ki jih za okolje lahko pomeni njihova izboljšana uspešnost; (c) svojih vlog in odgovornosti pri doseganju skladnosti z zahtevami sistema okoljskega ravnanja ter (d) morebitnih posledic v primeru odstopanja od opredeljenih postopkov.	

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
	(3) Poleg teh zahtev je treba zaposlene vključevati v proces stalnega izboljševanja okoljske uspešnosti organizacije z:

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
	(a) opravljanjem začetnega okoljskega pregleda, analize sedanjega stanja ter zbiranjem in preverjanjem podatkov, (b) vzpostavitvijo in izvajanjem sistema okoljskega ravnanja in presoje za izboljšanje okoljske uspešnosti, (c) zbiranjem podatkov v sodelovanju z okoljskimi odbori ter zagotavljanjem udeležbe predstavnikov uradnikov za področje okolja/vodstva ter zaposlenih in njihovih predstavnikov; (d) skupnimi delovnimi skupinami za okoljski akcijski program ter okoljske presoje; (e) oblikovanjem okoljskih izjav.

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
A.4.3. Obveščanje Glede na okoljske vidike in sistem okoljskega ravnanja organizacija vzpostavi, izvaja in vzdržuje postopke za: (a) notranje komuniciranje med različnimi ravni in funkcijami organizacije; (b) sprejemanje, dokumentiranje in odgovarjanje v postopku komuniciranja z zunanjimi zainteresiranimi stranmi. Organizacija se odloči, ali bo informacije o svojih pomembnih okoljskih vidikih posredovala navzven, in svojo odločitev dokumentira. Če se odloči za posredovanje informacij, vzpostavi in izvaja metode za posredovanje informacij navzven.	(4) V ta namen naj bi se uporabljale ustrezne oblike sodelovanja, kot so knjiga predlogov, projektno skupinsko delo ali okoljski odbori. Organizacije morajo upoštevati navodila Komisije o najboljši praksi na tem področju. Vključeni so tudi predstavniki zaposlenih, če to želijo.

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
A.4.4. Dokumentacija Dokumentacija sistema okoljskega ravnanja vključuje: (a) okoljsko politiko ter splošne in posamične cilje; (b) opis obsega sistema okoljskega ravnanja;	B.4. Obveščanje (1) Organizacije so sposobne dokazati, da vodijo odprt dialog z javnostjo in drugimi zainteresiranimi stranmi, vključno z lokalnimi skupnostmi in svojimi strankami v zvezi z vplivom njihovih dejavnosti, proizvodov in storitev na okolje, da ugotovijo razloge za zaskrbljenost javnosti in drugih zainteresiranih strani. (2) Sistem EMAS se od drugih razlikuje po odprtosti, preglednosti ter rednem zagotavljanju okoljskih podatkov. Ti dejavniki so pomembni tudi pri vzpostavljanju zaupanja zainteresiranih strani v organizacijo. (3) Sistem EMAS organizacijam zagotavlja prožnost pri usmerjanju ustreznih informacij na posebne ciljne skupine ter zagotavljanju, da so vse informacije dane na voljo vsem, ki jih zahtevajo.

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
(c) opis glavnih elementov sistema okoljskega ravnanja in njihove medsebojne povezave ter sklic na sorodne dokumente; (d) dokumente, vključno z zapisi, ki jih zahteva to mednarodni standard, ter (e) dokumente, vključno z evidencami, ki jih organizacija opredeli kot potrebne za zagotovitev učinkovitega načrtovanja, delovanja in obvladovanja procesov, povezanih z njenimi pomembnimi okoljskimi vidiki. A.4.5. Kontrola dokumentov Dokumente, ki jih zahtevata sistem okoljskega ravnanja in ta mednarodni standard, je treba kontrolirati. Zapisi so posebna vrsta dokumentov in jih je treba kontrolirati v skladu z zahtevami iz točke A.5.4. Organizacija vzpostavlja, izvaja in vzdržuje postopke za: (a) odobritev primernosti dokumentov pred njihovo izdajo; (b) pregled in posodobitev ter ponovno odobritev dokumentov, ko je to potrebno; (c) zagotovitev, da so opredeljene spremembe in trenutni status popravkov dokumentov; (d) zagotovitev, da so ustrezne izdaje zadevnih dokumentov na voljo na mestih uporabe; (e) zagotovitev, da dokumenti ostanejo čitljivi in zlahka opredeljivi;	

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
(f) zagotovitev, da so dokumenti zunanjega izvora, ki jih organizacija določi kot potrebne za načrtovanje in delovanje sistema okoljskega ravnanja, opredeljeni, njihova distribucija pa kontrolirana ter (g) preprečitev nenamerne uporabe zastarelih dokumentov in uporabo primerne identifikacije zanje, če se obdržijo za kakršen koli namen. A.4.6. Nadzor nad delovanjem Organizacija opredeljuje in načrtuje tisto delovanje, ki je povezano z opredeljenimi pomembnimi okoljskimi vidiki v skladu s svojo okoljsko politiko ter splošnimi in posamičnimi cilji, da zagotovi njegovo izvajanje pod predvidenimi pogoji, tako da: (a) vzpostavi, izvaja in vzdržuje dokumentirane postopke za nadzor v primerih, ko lahko njihova odsotnost privede do odstopanja od okoljske politike ter splošnih in posamičnih ciljev, ter (b) v postopkih določa merila za delovanje ter ter (c) vzpostavi, izvaja in vzdržuje postopke, ki se nanašajo na ugotovljene pomembne okoljske vidike dobrin in storitev, ki jih organizacija uporablja, ter posreduje ustrezne postopke in zahteve dobaviteljem, vključno s pogodbenimi izvajalci. A.4.7. Pripravljenost in odziv na izredne razmere Organizacija vzpostavlja, izvaja in vzdržuje postopke za opredeljevanje morebitnih izrednih razmer in morebitnih nesreč, ki lahko vplivajo na okolje, in za ukrepanje v teh primerih.	

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
Organizacija ob dejanskih izrednih razmerah in nesrečah ukrepa in prepreči ali zmanjša z njimi povezane škodljive vplive na okolje. Organizacija periodično pregleduje in po potrebi popravi svoje postopke pripravljenosti in odzivanja na izredne razmere, zlasti ob nesreči ali pojavu izrednih razmer. Organizacija take postopke, kjer je izvedljivo, tudi periodično preskuša. A.5. Preverjanje A.5.1. Spremljanje in merjenje Organizacija vzpostavlja, izvaja in vzdržuje postopke za redno spremljanje in merjenje glavnih značilnosti svojega delovanja, ki lahko pomembno vplivajo na okolje. Postopki vključujejo dokumentiranje informacije, s katerimi se spremljajo izvajanje, ustrezno nadziranje delovanja in usklajenost okoljskih ciljev organizacije. Organizacija zagotavlja, da se za spremljanje in merjenje uporablja in tudi vzdržuje umerjena ali preverjena oprema, in hrani s tem povezane evidence. A.5.2. Ocena ustreznosti A.5.2.1. Organizacija v skladu s svojo zavezanostjo k izpolnjevanju zakonskih zahtev vzpostavlja, izvaja in vzdržuje postopke za periodično ocenjevanje izpolnjevanja veljavnih zakonskih zahtev. Organizacija vodi evidence o rezultatih periodičnih ocenjevanj.	

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
A.5.2.2. Organizacija ocenjuje izpolnjevanje drugih zahtev, h katerim se je zavezala. Če organizacija želi, lahko to ocenjevanje kombinira z ocenjevanjem izpolnjevanja zakonskih zahtev iz točke A.5.2.1 ali vzpostavi ločen postopek. Organizacija vodi evidence o rezultatih periodičnih ocenjevanj. A.5.3. Neskladnost, korektivni ukrepi in preventivni ukrepi Organizacija vzpostavlja, izvaja in vzdržuje postopke za obravnavanje dejanskih ali morebitnih neskladnosti in izvajanje korektivnih in preventivnih ukrepov. Postopki določajo zahteve za: (a) opredeljevanje in popravljanje neskladnosti ter ukrepanje, da se ublažijo njeni vplivi na okolje; (b) preiskavo neskladnosti, določanje njenih vzrokov in ukrepanje, da bi se izognili njeni ponovitvi; (c) ocenjevanje potreb za ukrepanje, da se preprečijo neskladnosti, in izvajanje primernih ukrepov, načrtovanih za izogibanje pojavom neskladnosti; (d) evidentiranje rezultatov izvedenih korektivnih in preventivnih ukrepov ter (e) pregledovanje učinkovitosti izvedenih korektivnih in preventivnih ukrepov. Izvedeni ukrepi ustrezajo razsežnosti problemov in nastalim vplivom na okolje. Organizacija zagotavlja, da se zaradi potrebnih sprememb ustrezno spremeni dokumentacija sistema okoljskega ravnanja.	

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
A.5.4. Pregled evidenc Organizacija vzpostavlja in vzdržuje evidence, ki so potrebne za dokazovanje izpolnjevanja zahtev svojega sistema okoljskega ravnanja in tega mednarodnega standarda, ter o doseženih rezultatih. Organizacija vzpostavlja, izvaja in vzdržuje postopke za opredeljevanje, shranjevanje, zaščito, dostopnost, čas hranjenja in odstranjevanje evidenc. Evidence so in tudi ostajajo čitljive, opredeljive in sledljive. A.5.5. Notranja presoja Organizacija zagotavlja, da se notranje presoje sistema okoljskega ravnanja izvajajo v načrtovanih časovnih presledkih, da: (a) ugotovi, ali je sistem okoljskega ravnanja: – v skladu z načrtovanimi ukrepi za okoljsko ravnanje, vključno z zahtevami tega mednarodnega standarda, in – primerno izvajan in vzdrževan ter (b) daje vodstvu informacije o rezultatih presoj. Organizacija program presoj načrtuje, vzpostavlja, izvaja in vzdržuje ter pri tem upošteva pomen, ki ga imajo obravnavane dejavnosti za okolje in rezultate predhodnih presoj.	

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
Vzpostavi, izvaja in vzdržuje se postopke za presoje, ki obravnavajo: – odgovornosti in zahteve za načrtovanje in izvajanje presoj, poročanje o rezultatih in hranjenje s tem povezanih evidenc, – določitev presojevalnih meril, predmeta presoje, pogostnosti in metod. Izbira presojevalcev in izvedba presoj zagotavljata objektivnost in neodvisnost procesa presoje. A.6. Vodstveni pregled Najvišje vodstvo pregleduje sistem okoljskega ravnanja organizacije v načrtovanih časovnih presledkih, da zagotovi njegovo nenehno ustreznost, zadostnost in učinkovitost. Pri pregledih ocenjuje priložnosti za izboljševanje in potrebo po spremembah sistema okoljskega ravnanja, vključno z okoljsko politiko ter okvirnimi in izvedbenimi okoljskimi cilji. Evidence o vodstvenih pregledih se hranijo. Vhodni podatki za vodstveni pregled vključujejo: (a) rezultate notranjih presoj in ocene izpolnjevanja zakonskih in drugih zahtev, h katerim se je organizacija zavezala; (b) informacije, ki so jih posredovale zainteresirane stranke, vključno s pritožbami; (c) učinek ravnanja organizacije z okoljem;	

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
(d) v kolikšnem obsegu so bili izpolnjeni okvirni in izvedbeni cilji; (e) stanje korektivnih in preventivnih ukrepov; (f) ukrepe, ki so sledili predhodnim vodstvenim pregledom; (g) spremenjene okoliščine, vključno z razvojem zakonskih in drugih zahtev, povezanih z njenimi okoljskimi vidiki, ter (h) priporočila za izboljšave. Rezultati vodstvenega pregleda v skladu z zavezanostjo k nenehnemu izboljševanju vključujejo vse odločitve in ukrepe v zvezi z morebitnimi spremembami okoljske politike, okvirnih in izvedbenih ciljev ter drugih elementov sistema okoljskega ravnanja.	

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
Seznam nacionalnih organov za standarde BE: IBN/BIN (Institut Belge de Normalisation/Belgisch Instituut voor Normalisatie) BG: <u>BDS (Българският институт за стандартизация)</u> CZ: [...] <u>ÚNMZ (Ústav pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví)</u> DK: DS (Dansk Standard) DE: DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.) EE: EVS (Eesti Standardikeskus) EL: ELOT (Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης) ES: AENOR (Asociacion Espanola de Normalizacion y Certificacion) FR: AFNOR (Association Française de Normalisation) IE: NSAI (National Standards Authority of Ireland) IT: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione) CY: <u>CYS (Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας)</u> LV: LVS (Latvijas Standarts) LT: LST (Lietuvos standartizacijos departamentas) LU: SEE (Service de l'Energie de l'Etat) [...] HU: MSZT (Magyar Szabványügyi Testület) MT: MSA (Awtorita` Maltija dwar l-Istandards / Malta Standards Authority) NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut) AT: ON (Österreichisches Normungsinstitut) PL: PKN (Polski Komitet Normalizacyjny)	

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
PT: IPQ (Instituto Português da Qualidade) RO: ASRO (<u>Asociația de Standardizare din</u> <u>România</u>) SI: SIST (Slovenski inštitut za standardizacijo) SK: SÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie) FI: SFS (Suomen Standardisoimisliitto r.y) SE: SIS (Swedish Standards Institute) UK: BSI (British Standards Institution).	

PRILOGA III

NOTRANJA OKOLJSKA PRESOJA

A PROGRAM PRESOJE IN POGOSTOST PRESOJE

1. Program presoje

Program presoje zagotovi, da vodstvo organizacije dobi informacije, ki jih potrebuje za pregled okoljske uspešnosti organizacije in učinkovitosti sistema okoljskega ravnanja, in s katerim se da dokazati, da sta le-ta pod nadzorom.

2. Cilji programa presoje

Cilji vključujejo zlasti oceno vzpostavljenih sistemov vodenja in določitev skladnosti s politiko in programom organizacije, ki vključujeta skladnost z ustreznimi predpisanimi zahtevami v zvezi z okoljem.

3. Obseg programa presoje

Celoten obseg posameznih presoj ali vsake faze cikla presoj je jasno opredeljen in izrecno določa:

- (a) področja, ki jih pokriva;
- (b) dejavnosti, ki jih je treba presojati;
- (c) okoljska merila, ki jih je treba upoštevati;
- (d) časovno obdobje, ki ga presoja zajema.

Okoljska presoja vključuje oceno dejanskih podatkov, potrebnih za ovrednotenje uspešnosti.

4. Pogostost presoje

Presoja ali cikel presoj, ki vključuje vse dejavnosti organizacije, se konča, kot je primerno, v presledkih, ki niso daljši od treh let. Pogostost presoj posameznih dejavnosti se spreminja glede na:

- (a) vrsto, obseg in zapletenost dejavnosti;
- (b) pomembnost vplivov na okolje, ki so z njo povezani;
- (c) pomembnost in nujnost težav, ugotovljenih pri prejšnjih presojah;
- (d) zgodovino okoljskih problemov.

Bolj zapletene dejavnosti s pomembnejšim vplivom na okolje se presoja pogosteje.

Organizacija izvrši presoje vsaj na letni osnovi, saj ji bo to pomagalo pri dokazovanju vodstvu organizacije in okoljskemu preveritelju, da ima nadzor nad svojimi pomembnimi okoljskimi vidiki.

Organizacija izvršuje presoje glede na

- (a) okoljsko uspešnost organizacije in
- (b) način, kako organizacija izpolnjuje veljavne zakonske zahteve z zvezi z okoljem.

B DEJAVNOSTI V OKVIRU PRESOJE

Dejavnosti v okviru presoje vključujejo pogovore z osebjem, pregled pogojev delovanja in opreme ter pregled evidenc, napisanih postopkov in druge ustrezne dokumentacije, z namenom, da se ovrednotijo okoljska uspešnost presojane dejavnosti in ugotovi, ali ta dejavnost izpolnjuje ustrezne standarde, predpise ali zastavljene splošne in posamične cilje ter ali je vzpostavljeni sistem vodenja okoljskih nalog učinkovit in primeren. Med drugim je treba preverjati skladnost s temi merili, da se določi učinkovitost celotnega sistema ravnanja.

Proces presoje vključuje zlasti naslednje korake:

- (a) razumevanje sistemov ravnanja;
- (b) oceno prednosti in slabosti sistemov ravnanja;
- (c) zbiranje ustreznih dokazov;
- (d) ovrednotenje ugotovitev presoje;
- (e) pripravo zaključkov presoje;
- (f) poročanje o ugotovitvah in zaključkih presoje.

C POROČANJE O UGOTOVITVAH IN ZAKLJUČKIH PRESOJE

Temeljni cilji pisnega poročila o presoji so:

- (a) dokumentirati obseg presoje;
- (b) preskrbeti vodstvu informacije o stanju skladnosti z okoljsko politiko organizacije in o napredku organizacije na področju okolja;

- (c) preskrbeti vodstvu informacije o učinkovitosti in zanesljivosti ureditve spremljanja vplivov organizacije na okolje;
 - (d) prikazati potrebo po korektivnih ukrepih, če je primerno.
-

PRILOGA IV
POROČANJE O OKOLJU

A. UVOD

Okoljske informacije se predstavi na jasen in razumljiv način v elektronski ali v tiskani obliki.

B. OKOLJSKA IZJAVA

Okoljska izjava vključuje vsaj elemente in izpolnjuje minimalne zahteve, ki so navedeni spodaj:

- (a) jasen in nedvoumen opis organizacije, ki se registrira v sistem EMAS, in povzetek njenih dejavnosti, proizvodov in storitev ter njeno razmerje do katere koli matične organizacije, če je primerno;
- (b) okoljsko politiko in kratek opis sistema okoljskega ravnanja organizacije;
- (c) opis vseh pomembnih neposrednih in posrednih okoljskih vidikov, ki povzročajo pomemben vpliv organizacije na okolje, ter obrazložitev vrste vplivov glede na te vidike (Priloga I.2);
- (d) opis splošnih in posamičnih okoljskih ciljev v povezavi s pomembnimi okoljskimi vidiki in vplivi;

- (e) povzetek dostopnih podatkov o uspešnosti organizacije pri doseganju splošnih in posamičnih okoljskih ciljev glede na njene pomembne vplive na okolje. Poročanje temelji na glavnih kazalnikih in drugih ustreznih obstoječih okoljskih kazalnikih uspešnosti, kot je določeno v oddelku D;
- (f) druge dejavnike v zvezi z okoljsko uspešnostjo, vključno z izvajanjem zakonskih določb glede njihovih pomembnih vplivov na okolje;
- (g) [...] sklic na veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem [...];
- (h) ime in akreditacijska številka okoljskega preveritelja in datum potrditve.

Posodobljena okoljska izjava vključuje vsaj elemente in izpolnjuje minimalne zahteve, ki so navedene v točkah (e) do (h).

C. [...]

D. GLAVNI KAZALNIKI IN DRUGI USTREZNI OBSTOJEČI OKOLJSKI KAZALNIKI USPEŠNOSTI

1. Uvod

Organizacija poroča, tako v okoljski izjavi kot v [...] njenih posodobitvah, o glavnih kazalnikih, v kolikor se ti nanašajo na neposredne okoljske vidike organizacije, in o drugih ustreznih obstoječih okoljskih kazalnikih uspešnosti, kot je navedeno spodaj:

Ti kazalniki:

- (a) dajo točno oceno uspešnosti organizacije;
- (b) so razumljivi in nedvoumni;
- (c) omogočajo letne primerjave, tako da se lahko oceni razvoj okoljske uspešnosti organizacije;
- (d) omogočajo primerjavo s sektorskimi, nacionalnimi ali regionalnimi merili uspešnosti, če je to primerno;
- (e) omogočajo primerjavo s predpisanimi zahtevami, če je to primerno.

2. Glavni kazalniki

- (a) Glavne kazalnike se uporablja za vse vrste organizacij. Osredotočajo se na uspešnost na naslednjih glavnih okoljskih področjih:

energijska učinkovitost;

učinkovitost materialov;

voda;

odpadki;

biotska raznovrstnost;

in emisije.

(b) Vsak glavni kazalnik je sestavljen iz:

- (i) zneska **A**, ki označuje skupni letni vnos/vpliv na določenem področju;
- (ii) zneska **B**, ki označuje celoten letni iznos organizacije;
- (iii) in zneska **R**, ki označuje razmerje **A/B**.

Vsaka organizacija poroča vsaj o [...] znesku R.

(c) O navedbi skupnega letnega vnosa/vpliva na določenem področju, znesek **A**, se lahko poroča, kot sledi:

(i) o **energijski učinkovitosti**

- * kar zadeva "*skupno porabo energije*", določa skupno energetske porabo, izraženo v tonah oljnega ekvivalenta;
- * kar zadeva "*skupno porabo obnovljive energije*", določa skupno letno (elektrika in ogrevanje) porabo energije, pridobljene iz obnovljivih virov energije, izraženo v tonah oljnega ekvivalenta.

(ii) o **učinkovitosti materialov**

- * kar zadeva "*letni masni pretok različnih uporabljenih materialov*" (izvzeti so energetske nosilci in voda), izražen v tonah.

(iii) o **vodi**

- * kar zadeva "*skupno letno porabo vode*", izraženo v m³.

(iv) o odpadkih

- * kar zadeva "*skupno letno nastajanje odpadkov*", izraženo v tonah;
- * kar zadeva "*skupno letno nastajanje nevarnih odpadkov*", izraženo v tonah.

(v) o biološki raznovrstnosti

- * kar zadeva "*rabo tal*", izraženo v m² strnjenih naselij.

(vi) o emisijah

- * kar zadeva "*skupno letno emisijo toplogrednih plinov*", izraženo v tonah ekvivalenta CO₂.

Organizacija lahko uporabi tudi druge enote za izražanje skupnega letnega vnosa/vpliva na določenem področju.

(d novo) Navedba celotnega letnega iznosa organizacije, znesek **B**, je enaka za vsa področja, a je prilagojena različnim vrstam organizacij, odvisno od vrste njihove dejavnosti.

[...] Za organizacije, ki delujejo v proizvodnem sektorju (industrija), [...] lahko navaja skupno letno bruto dodano vrednost, izraženo v milijonih EUR (mio €), ali skupni letni fizični iznos, izražen v tonah, ali v primeru majhnih organizacij skupni letni promet ali število zaposlenih. [...] Za organizacije v neproizvodnih sektorjih (uprava/storitve), se [...] lahko nanaša na velikost organizacije, izraženo v številu zaposlenih.

Organizacija lahko uporabi tudi druge enote za izražanje celotnega letnega iznosa organizacije.

3. Drugi ustrezni okoljski kazalniki uspešnosti

Vsaka organizacija letno poroča o svoji uspešnosti v zvezi z bolj posebnimi okoljskimi vidiki, določenimi v njeni okoljski izjavi, in, kjer je to mogoče, upošteva [...] sektorske referenčne dokumente iz člena 46 te uredbe.

[...]

E. DOSTOPNOST JAVNOSTI

Organizacija je zmožna okoljskemu preveritelju dokazati, da ima vsak, ki ga zanima okoljska uspešnost organizacije, lahek in prost dostop do informacij, ki se zahtevajo v točkah od B do D.

Organizacija zagotovi, da so te informacije na voljo v uradnem jeziku države članice, v kateri je organizacija registrirana, in po potrebi v uradnih jezikih vseh držav članic, v katerih se nahajajo lokacije, zajete v registraciji družbe.

F. LOKALNA ODGOVORNOST

Organizacije, ki se registrirajo po sistemu EMAS, morda želijo sestaviti skupno okoljsko izjavo [...], ki bi zajela številne različne geografske lokacije.

Ker je namen sistema EMAS zagotoviti lokalno odgovornost, organizacije poskrbijo, da so pomembni vplivi vsake lokacije na okolje jasno določeni in vneseni v skupno okoljsko izjavo [...].

PRILOGA V
LOGOTIP EMAS

Logotip se uporablja:

- v treh barvah (Pantone št. 355 zelena; Pantone št. 109 rumena; Pantone št. 286 modra);
- črno na belem ali
- belo na črnem.

PRILOGA VI

Informacije, potrebne za registracijo

(informacije, ki jih je treba navesti, kadar se uporabljajo)

1. ORGANIZACIJA

Naziv	
Naslov	
Kraj	
Poštna številka	
Država/dežela/regija/avtonomna skupnost	
Kontaktna oseba	
Telefon	
Telefaks	
E-pošta	
Spletni naslov	
Registracijska številka	
Datum registracije	
Datum zadržanja registracije	
Datum izbrisa registracije	
Datum naslednje okoljske izjave	
Datum naslednje [...] <u>posodobljene</u> <u>okoljske izjave</u>	
Koda dejavnosti NACE	
Število zaposlenih	
Promet ali letna bilanca stanja	

2. LOKACIJA

Naziv

Naslov

Poštna številka

Kraj

Država/dežela/regija/avtonomna skupnost

Kontaktna oseba

Telefon

Telefaks

E-pošta

Spletni naslov

Registracijska številka

Datum registracije

Datum zadržanja registracije

Datum izbrisa registracije

Datum naslednje okoljske izjave

Datum naslednje [...] posodobljene
okoljske izjave

Koda dejavnosti NACE

Število zaposlenih

Promet ali letna bilanca stanja

.....

3. AKREDITIRANI PREVERITELJ

Ime preveritelja

Naslov

Poštna številka

Kraj

Država/dežela/regija/avtonomna skupnost

Telefon

Telefaks

E-pošta

Registracijska številka akreditacije

Obseg akreditacije (kode NACE)

Akreditacijski organ

V..., dne.../.../200

Podpis predstavnika organizacije

.....

PRILOGA VII

Izjava preveritelja o dejavnostih preverjanja in potrjevanja

.....(ime).

z registracijsko številko preveritelja EMAS

akreditiran za obseg (koda NACE)

izjavljam, da sem preveril(-a), ali lokacija(-e) ali cela organizacija, kot je določeno v okoljski izjavi/[...] posodobljeni okoljski izjavi (*)..... (naziv)

z registracijsko številko (če je na voljo)

izpolnjuje(-jo) vse zahteve Uredbe (ES) št. XXX/[leto] Evropskega parlamenta in Sveta z dne [datum] o prostovoljnem sodelovanju organizacije v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS).

S podpisom te izjave izjavljam, da:

- sta bila preverjanje in potrjevanje izpeljana popolnoma v skladu z zahtevami te uredbe,
- ni dokaza o neskladnosti z veljavnimi zakonskimi zahtevami z zvezi z okoljem,
- podatki in informacije okoljske izjave/[...] posodobljene okoljske izjave (*) organizacije/lokacije (*) odražajo zanesljivo, verodostojno in pravilno sliko o vseh dejavnostih organizacije/lokacije (*), v obsegu, omenjenem v okoljski izjavi.

Ta dokument ni enakovreden registraciji EMAS. Registracijo EMAS lahko podeli le pristojni organ iz uredbe (ES) št. 761/2001. Ta dokument se pri sporočanju javnosti ne uporablja samostojno.

V..., dne.../.../20[...]....

Podpis

(*): prečrtajte, kadar se ne uporablja.

[...]

PRILOGA VIII
PRIMERJALNA TABELA

Uredba (ES) št. 761/2001	ta uredba
Člen 1(1)	Člen 1
Člen 1(2)(a)	-
Člen 1(2)(b)	-
Člen 1(2)(c)	-
Člen 1(2)(d)	-
Člen 2(a)	Člen 2(1)
Člen 2(b)	-
Člen 2(c)	Člen 2(2)
Člen 2(d)	Člen 2(4)
Člen 2(e)	-
Člen 2(f)	Člen 2(5)
Člen 2(g)	Člen 2(6)
Člen 2(h)	Člen 2(7)
Člen 2(i)	Člen 2(8)
Člen 2(j)	Člen 2(9)
Člen 2(k)	Člen 2(10)
Člen 2(l)	Člen 2(12)
Člen 2(l)(i)	-
Člen 2(l)(ii)	-

Uredba (ES) št. 761/2001	ta uredba
Člen 2(m)	-
Člen 2(n)	Člen 2(13)
Člen 2(o)	Člen 2(15)
Člen 2(p)	-
Člen 2(q)	Člen 2(16)
Člen 2(r)	-
Člen 2(s), prvi stavek	Člen 2(17)
Člen 2(s), drugi do četrty stavek	-
Člen 2(t)	Člen 2(18)
Člen 2(u)	-
Člen 3(1)	-
Člen 3(2)(a), prvi stavek	Člen 4(1)
Člen 3(2)(a), drugi stavek	Člen 4(3)
Člen 3(2)(b)	Člen 4(6)
Člen 3(2)(c)	Člen 4(7)
Člen 3(2)(d)	Člen 4(8)
Člen 3(2)(e)	Člen 5(2), prvi odstavek; Člen 6(3)
Člen 3(3)(a)	Člen 6(1)(a)
Člen 3(3)(b), prvi stavek	Člen 6(1)(b)–(d)
Člen 3(3)(b), drugi stavek	Člen 7(1)

Uredba (ES) št. 761/2001	ta uredba
Člen 4(1)	-
Člen 4(2)	51(2)
Člen 4(3)	-
Člen 4(4)	-
Člen 4(5), prvi stavek	Člen 26(1)
Člen 4(5), drugi stavek	Člen 26(2)
Člen 4(6)	Člen 42
Člen 4(7)	-
Člen 4(8), prvi odstavek	Člen 30(1)
Člen 4(8), drugi odstavek	Člen 30(3) + (5)
Člen 4(8), tretji odstavek, prvi in drugi stavek	Člen 31(1)
Člen 4(8), tretji odstavek, zadnji stavek	Člen 31(3)
Člen 5(1)	Člen 11(1), prvi stavek
Člen 5(2)	Člen 11(3)
Člen 5(3), prvi stavek	Člen 12(1)
Člen 5(3), drugi stavek, prva alineja	Člen 12(1)(a)
Člen 5(3), drugi stavek, druga alineja	Člen 12(1)(b)
Člen 5(4)	Člen 11(1), drugi stavek
Člen 5(5), prvi stavek	Člen 15(1)
Člen 5(5), drugi stavek	Člen 15(3), prvi stavek
Člen 5(5), tretji stavek	Člen 16(1)
Člen 5(5), četrti stavek	Člen 15(3), drugi in tretji stavek

Uredba (ES) št. 761/2001	ta uredba
Člen 6(1)	Člen 13(1)
Člen 6(1), prva alineja	Člen 13(2)(a) + člen 5(2)(a)
Člen 6(1), druga alineja	člen 13(2)(a) + člen 5(2)(c)
Člen 6(1), tretja alineja	Člen 13(2)(a) + člen 5(2)(d)
Člen 6(1), četrta alineja	Člen 13(2)(c)
Člen 6(1), zadnji stavek	Člen 13(2), prvi stavek
Člen 6(2)	Člen 14(3)
Člen 6(3), prva alineja	Člen 14(4)(a)
Člen 6(3), druga alineja	Člen 14(4)(b)
Člen 6(3), tretja alineja	Člen 14(4)(c)
Člen 6(3), zadnji stavek	Člen 14(8)
Člen 6(4), prvi odstavek	Člen 14(2)
Člen 6(4), drugi odstavek	Člen 14(5)
Člen 6(5), prvi stavek	Člen 14(7)
Člen 6(5), drugi stavek	Člen 14(9)–(10)
Člen 6(6)	Člen 14(11)
Člen 7(1)	Člen 29(6)
Člen 7(2), prvi stavek	Člen 12(2)
Člen 7(2), drugi stavek	Člen 12(3)
Člen 7(3)	Člen 43(2)(a) + (b)

Uredba (ES) št. 761/2001	ta uredba
Člen 8(1), prvi stavek	Člen 10(1)
Člen 8(1), drugi stavek	Člen 10(2)
Člen 8(2)(a)	Člen 10(4)
Člen 8(2)(b)	-
Člen 8(2)(c)	-
Člen 8(2)(d)	-
Člen 8(2)(e)	Člen 10(4)
Člen 8(3)(a)	-
Člen 8(3)(b), prvi stavek	Člen 10(4)
Člen 8(3), zadnji odstavek	-
Člen 9(1), prvi odstavek	Člen 4(3)
Člen 9(1)(a)	Člen 45(4)
Člen 9(1)(b)	Člen 45(4)
Člen 9(1), zadnji odstavek	Člen 45(5)
Člen 9(2)	-
Člen 10(1)(a)	-
Člen 10(1)(b)	-
Člen 10(1)(c)	-
Člen 10(2), prvi odstavek	Člen 39(1) in (2)
Člen 10(2), drugi odstavek, prvi stavek	Člen 42
Člen 10(2), drugi odstavek, drugi stavek	Člen 47

Uredba (ES) št. 761/2001	ta uredba
Člen 11(1), prvi odstavek	Člen 37
Člen 11(1), prva alineja	Člen 37(a)
Člen 11(1), druga alineja	Člen 37(c)
Člen 11(1), tretja alineja	Člen 37(b)
Člen 11(1), drugi odstavek, prvi stavek	Člen 38(1)
Člen 11(1), drugi odstavek, drugi stavek	-
Člen 11(1), drugi odstavek, tretji stavek	Člen 38(2)
Člen 11(1), drugi odstavek, četrti stavek	Člen 38(3)
Člen 11(2)	Člen 44(2)
Člen 11(3), prvi stavek	Člen 42, prvi stavek
Člen 11(3), drugi stavek	Člen 47
Člen 12(1)(a)	Člen 35(3)
Člen 12(1)(b)	Člen 35(1)
Člen 12(1), zadnji odstavek	Člen 35(2)
Člen 12(2)	Člen 42
Člen 12(3)	-
Člen 13	Člen 41
Člen 14(1)	Člen 48(1)
Člen 14(2)	-
Člen 14(3)	-
Člen 15(1)	Člen 50
Člen 15(2)	Člen 48
Člen 15(3)	-

Uredba (ES) št. 761/2001	ta uredba
Člen 16(1)	Člen 40(1)
Člen 16(2)	Člen 42
Člen 17(1)	-
Člen 17(2)	Člen 51(2)
Člen 17(3)	Člen 51(2)
Člen 17(4)	Člen 51(2)
Člen 17(5)	-
Člen 18, prvi stavek	Člen 52(1)
Člen 18, drugistavek	Člen 52, zadnji stavek
